



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 21

El president

Bon vespre de nou.

Compareixença

de Pere Pujol Ferrusola (tram. 357-00843/10)

Si els sembla seguim, ara amb el tercer punt de l'ordre del dia, amb la compareixença en qualitat de testimoni d'en Pere Pujol i Ferrusola. No n'hi haurà intervenció prèvia, a voluntat pròpia del compareixents, i, per tant, passariem directament al torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat Sergi Sabrià.

Sergi Sabrià i Benito

Gràcies, president. Molt bon vespre i benvingut, senyor Pujol Ferrusola. Intentarem plantejar aquesta compareixença més o menys en dos àmbits: una primera part sobre la deixa, i una segona sobre l'empresa Entorn i sobre la seva relació amb la Generalitat i les administracions públiques.

Hem tingut l'oportunitat de veure, està penjada a la xarxa, la seva declaració en el jutjat d'instrucció número 31. Fa alguns aclariments sobre la deixa i la seva gestió, i, per tant, ens agradaria començar per aquí, per fer-li algunes preguntes en relació a això. Vostè fa una declaració complementària de 701.300 euros des de la banca privada d'Andorra, afirma que aquest és l'únic compte que té, i sense més autoritzats. La pregunta inicial seria una mica tots aquests diners d'on provenen, si entén vostè que tots aquests diners provenen de la deixa o hi ha alguna altra via d'entrada.

Pere Pujol Ferrusola

Bona nit. A veure, amb relació a la primera pregunta, li agraeixo que sigui la primera, perquè... Miri, jo he vingut aquí bàsicament... Bé, per la situació que tinc. Aquesta situació és que vostès volen saber l'existència dels comptes, la gestió dels comptes opacs que citen aquí, i la meva activitat econòmica. Jo els puc dir que en relació a la primera part de la intervenció, de la pregunta, com vostè ha dit, tot això

està penjat, per a sort de vostès, a internet, en un *click* hi és tot. Jo no puc dir res més del que vaig dir llavors, al jutjat 31. No tinc més informació que la que vaig dir llavors. Allà jo vaig parlar de l'origen, vaig parlar dels gestors, vaig parlar de dates, vaig parlar de quantitats, vaig parlar de tot el que jo sabia i de tot el que em van preguntar una jutgessa, un fiscal i un advocat de l'Estat. Potser tindrà més preguntes diferents de les seves però ho dubto, i en qualsevol cas, jo no tinc més informació que els pugui aportar. Si aquí li afegim el tema que el meu germà ha d'anar encara a fer una declaració al jutjat 31, doncs, m'entendran que jo no pugui avançar i no pugui... Si més no, no puc contestar a qualsevol d'aquestes preguntes d'aquest tema.

Això sí, hi ha una altra part: «Activitat econòmica, el caràcter de la seva activitat econòmica.» D'això estic disposat a explicar i a contestar qualsevol pregunta que em vulguin fer. Ho dic perquè segurament aquestes preguntes s'aniran repetint en cadascun dels grups parlamentaris, però anirem contestant el mateix.

Sergi Sabrià i Benito

D'acord. Jo insisteixo en alguns punts que crec que vostè en aquell moment no respon, i que si ens pot donar més informació, fantàstic, i si insisteix en què no té més informació... Vostè en aquell moment diu que toquen 62 milions de pessetes per germà, però que aquests no arriben tots a la vegada, sinó que el 1992, quan es divideix entre els germans, arriba una primera quantitat, i que es van fent aportacions des del 2010. Ens pot confirmar quin import hi ha en el moment inicial, al 92? No ens ho pot confirmar.

Pere Pujol Ferrusola

Està, repeteixo, a internet. No puc dir res més.

Sergi Sabrià i Benito

Internet no respon aquesta pregunta, per tant, per això li faig la pregunta, perquè no...

Pere Pujol Ferrusola

No, no, estan a internet totes les preguntes que em van fer, que també em van fer aquesta pregunta.

Sergi Sabrià i Benito

D'acord. Un exercici, unes multiplicacions, diríem, en tot cas. Vostè també en aquesta gravació, que diu vostè que està a internet, diu que tots els diners provenen de la deixa, i que a partir d'aquí hi ha una sèrie d'inversions, sempre sobre aquest mateix capital, sempre des del mateix compte, i vostè afirma que no és massa bo en aquest tema, i que ha tingut anys bons i anys dolents. També afirma vostè que ha fet de mitjana disposicions de dotze mil euros per any, entenem que des de l'inici de la deixa. Ens surt que d'un capital inicial que podria rondar els 350.000 euros, si fem la suma de la regularització més les disposicions, se'n va a 1 milió d'euros. Ens sembla que aquesta multiplicació és prou important com per considerar, o que vostè és molt a l'hora de fer inversions, o que hi pugui haver alguna altra via d'entrada.

No pot afegir res més sobre aquest tema.

Pere Pujol Ferrusola

No puc, no puc.

Sergi Sabrià i Benito

En la compareixença de... Ens agradaria preguntar-li si vostè té algun compte a algun altre lloc que no sigui Andorra, i això en el sentit més ampli, eh?, perquè vam tenir l'oportunitat de parlar sobre aquest tema també amb el seu germà gran la setmana passada, i en un moment inicial va dir que no i després va parlar: «Bé, en un moment de risc ens vam emportar i regularitzar uns diners cap a Liechtenstein, vam tenir un compte a Miami.»

Pere Pujol Ferrusola

No, no tinc cap compte, però segueixi en la mateixa línia, eh?

Sergi Sabrià i Benito

Molt bé. Canviem de tema, doncs. Vostè treballa en una enginyeria que es diu Entorn, des de 1993?

Pere Pujol Ferrusola

Correcte.

Sergi Sabrià i Benito

Fins avui?

Pere Pujol Ferrusola

Correcte.

Sergi Sabrià i Benito

D'acord. Quan nosaltres hem investigat una mica sobre això, i ens hem intentat informar per fer bé la nostra feina, hem vist, doncs, que vostè n'és l'apoderat des de 1994 a 2004, però en canvi, ens consta la seva extinció per absolució el 2007. Ens agradaria si ens podria ampliar una mica aquesta informació sobre aquesta empresa.

Pere Pujol Ferrusola

A veure, correcte. Jo treballo en aquesta empresa des de l'any 93, el que passa que jo no sóc soci fins l'any 2007. Això està en les escriptures, com han pogut veure vostès. Bé, és una història llarga, potser, però... Jo sóc enginyer agrònom – jo sóc enginyer agrònom– i em vaig especialitzar en el camp de la consultoria ambiental des de la carrera, no existia aquesta carrera, però dins l'enginyeria agrònoma jo em vaig anar especialitzant de la mà del doctor Jaume Porta. No sé si el coneixeran, és el professor d'edafologia, i va ser degà de la Facultat de Lleida.

Bé, jo em vaig especialitzar en aquest sector, i vaig veure que aquí hi havia una línia molt clara de treball, perquè era un sector que estava molt abandonat a Catalunya, era molt incipient, no hi havia res, i quan vaig acabar la carrera vaig entrar a treballar en una consultoria ambiental, que va durar un parell d'any. Però allà dins ens vam adonar que podíem seguir... De fet, a la proposta d'un company de feina, em va proposar aixecar el vol pel nostre compte, però jo no tenia..., tot i que ho veia clar, no tenia massa..., bé, tenia altres prioritats de seguir-me formant, inclús havia plantejat anar-me a Estats Units, a Davis, a la Universitat de Davis, que és pionera en medi ambient i en agricultura.

El tema és que la societat es va fundar el 93, sense mi, potser sí que hauria volgut però sense mi, i la va fundar aquest soci, aquest company suec, que és un enginyer també agrònom, suec. I bé. El tema és que jo no me'n vaig anar a Davis al final, em vaig quedar aquí, i vaig entrar a treballar amb ells. Però va ser com a assalariat, fins que en un moment donat, l'any 2007, amb la promesa seva que em guardava un lloc si jo volia seguir entrant, doncs, el 2007 vaig aconseguir comprar un paquet d'accions, i vaig entrar a la companyia.

Em dona uns apoderaments, segons semblo recordar, fins no sé quin any diu que és, no ho recordo, però que són uns apoderaments molt senzills, em sembla...

Sergi Sabrià i Benito

Fins el 2004.

Pere Pujol Ferrusola

...em sembla que són molt senzills, per poder signar ofertes, per poder signar algun tipus de contracte, per poder tenir algun compte bancària, o per poder moure algun diner bancàriament, no ho sé, eren uns poders senzills, però que ja no els tinc. Els vaig deixar de tenir el 2004, i de fet no els tinc ara.

Sergi Sabrià i Benito

Ens pot explicar la relació amb Codema abans del 2007, i la relació amb Codema després del 2007?

Pere Pujol Ferrusola

Sí. A veure, Codema és una societat... Hi repeteixo, jo vaig entrar el 2007, però Codema és una societat que entra a formar part de l'accionariat d'Entorn des de l'inici. A veure on està? Aquí. Entra a formar part de l'accionariat d'Entorn des de l'inici, i té una activitat que està bàsicament més orientada a l'agricultura. Tot i que el nom sigui de medi ambient, Codema tenia una activitat més orientada a l'agricultura, i Entorn pretenia en el seu inici tenir una activitat més orientada al medi ambient. Per tant, es compaginaven les dues.

Però en un moment donat –en un moment donat– tot i que Codema és la propietària d'Entorn al 50 per cent, em sembla, o el 51 per cent, es decideix que potser això no té massa sentit, perquè hi ha un moment en què les dues companyies arriben a fer el mateix: les dues fan agricultura, les dues fan consultoria ambiental. I hi ha un moment en què es decideix que jo no..., exactament és l'any de la fusió, el 2007, exacte, setembre del 2007, el 7 de setembre, es fa la fusió per absorció, i Codema absorbeix Entorn –Codema absorbeix Entorn– per això és el NIF de Codema, però el nom és d'Entorn. Per què? Perquè és més bonic, segurament, o és més comercial, entenc. Això va ser així.

Sergi Sabrià i Benito

D'acord. Jo preguntava abans del 2007 i després del 2007, perquè ja abans del 2007 tenen responsables legals compartits, perquè ja abans del 2007 hi ha coincidències amb l'accionariat a través de Sumarroca...

Pere Pujol Ferrusola

Però abans del 2007, com li deia... Codema és una mica anterior a Entorn, em sembla que és de l'any 92. I Codema compra o forma, funda –funda– juntament amb aquest enginyer suec, Entorn. I sí, deuen tenir algunes coses compartides perquè són socis, un és el propietari de l'altra.

Sergi Sabrià i Benito

Fins i tot trobem en algun cas que hi ha documents signats amb el nom d'un i el segell de l'altre, per tant, aquestes funcions ens preocupen, perquè si ens anem enrere i anem a parlar d'alguna etapa complexa com la dels parcs eòlics...

Pere Pujol Ferrusola

Sí, però no. No, jo crec que no hi ha cap, cap cosa a amagar. També li dic que jo era un treballador d'aquesta empresa, eh?

Sergi Sabrià i Benito

D'acord.

Pere Pujol Ferrusola

Per tant, arribo fins on arribo.

Sergi Sabrià i Benito

Molt bé. Doncs, com a treballador en aquest cas, hi ha tot una sèrie d'informes, sobretot d'impacte ambiental que elabora Entorn, i que en altres casos elabora Codema, sobretot dels anys 2002 i 2003, quan vostè està exercint com a apoderat, però sobretot com a responsable de l'empresa, que ens agradaria poder comentar, perquè és produeixen tot una sèrie de coincidències, en aquell moment el seu germà Oriol era secretari del Departament de Treball, Indústria, Comerç, i, per tant, donava les concessions per tot el que fa referència a parcs eòlics, i trobem alguns casos com el de Coll Ventós, a Port del Compte, on el Departament avalua el parc com a molt conflictiu, degut sobretot als informes negatius del servei de fauna, i fins i tot existeixen actes on es decideix comunicar de manera definitiva el «no» al

propietari, per evitar-li demanar informes inútils, tal com diu, eh? Dos mesos després s'aprova amb un informe, en aquest cas de l'empresa Entorn, i amb una intervenció clara d'Oriol Pujol, fins i tot fent referència al pare, que en aquell moment és president de la Generalitat, sobre la voluntat política i la ràpida necessitat de desenvolupar els parcs. Aquí hi ha tot una sèrie de preguntes que ens agradaria que poguéssiu respondre. D'una banda, d'on prové l'encàrrec, quin paper té el secretari general d'Indústria, com resolen el problema en aquest cas de la fauna. Ens agradaria que s'hi estengués una mica, perquè ens sembla que aquí s'encadenen tot una sèrie de situacions que nosaltres no entenem que siguin transparents.

El president

Gràcies, senyor Sabrià. Sis minuts porta.

Pere Pujol Ferrusola

D'acord. L'energia eòlica a Catalunya. No recordo exactament el contracte, aquest parc eòlic. Prat del Compte, de totes formes. (*Veure de fons.*) Coll Ventós. Bé, doncs a Port del Compte no hem fet res, és Prat del Compte.

Sergi Sabrià i Benito

Perdó, Prat del Compte, ho he apuntat malament. Prat del compte.

Pere Pujol Ferrusola

Transparència. A veure, l'energia eòlica a Catalunya vostès saben perfectament com evoluciona en aquest país. Catalunya no tenia res. Hi ha un moment en què, ja sigui per decisió del Govern, òbviament en època dels governs de Convergència i Unió, o ja sigui perquè la tecnologia ha avançat molt, Catalunya decideix fer un pas endavant, i decideix promoure els parcs eòlics.

La promoció de parcs eòlics... Intentaré contestar-li... No sé si té moltes preguntes, amb l'explicació no sé si quedaran totes respostes, però...

Fitxer 22

Amb la promoció de parcs eòlics, doncs, va ser un *boom* –va ser un *boom*–, com altres *booms* hi han hagut en aquest país, però realment va haver-hi gent que ho

va veure clarament, no tant grans multinacionals, que també n'hi van haver, sinó petits..., o empresaris catalans que van apostar per aquesta energia, o per intentar promoure aquests projectes.

Bé, la promoció d'un parc eòlic és molt complexa –molt complexa. Té uns requeriments tècnics de vent, que necessiten mesures de vent d'un any, almenys; ha de ser un vent d'una velocitat concreta, d'una orientació concreta, ni massa fort ni massa flux, per ser ideal. Hi han d'haver unes dades de vent, que no les fem nosaltres. Han d'haver-hi uns requeriments tecnològics, que tampoc els fem nosaltres, que és la construcció, pròpiament, del parc. Hi han uns requeriments, diguéssim, de proximitat i d'accessibilitat als llocs; és a dir, posar un parc en un lloc molt complicat d'accessibilitat no el fa viable econòmicament per raons econòmiques, pel cost que pot tenir aquesta inversió. I després, n'hi han dos més. Un és el d'evacuació de l'energia elèctrica, que fa que tampoc sigui viable si l'evacuació i el punt de connexió elèctrica estan molt lluny no és viable. Hi han parcs que s'han quedat abandonats o han quedat en una tramitació molt complexa i aturada per aquest motiu. I després n'hi ha un altre, que són els requeriments ambientals. Els requeriments ambientals bàsicament tenen dos grans paquets. Uns són aquells requeriments, purament, que estan marcats per la llei. És a dir, si el parc eòlic es situa en una zona protegida, en una zona de PEIN, que vol dir pla d'espais d'interès natural, en una zona ZEPA, en un LIC; és a dir, amb un tipus de protecció que estigui ja regulada per llei. I després hi ha un altre tipus de requeriments ambientals, que són aquells més locals, que tenen a veure, en certs casos, amb la fauna, com ha dit vostè. D'acord? Les famoses àguiles cuabarrades, o altres tipus de fauna.

Bé, jo, concretament, aquest cas del Prat del Comte no sé exactament com va evolucionar i si realment va haver-hi..., bé, en molts casos els estudis es poden aprofundir, es poden aplicar mesures correctores en els parcs eòlics, que fan que un possible impacte sigui assumible. Què vol dir? Vol dir que si separem potser molt els molins, o en aquella zona on hi ha la presència d'un niu d'àguila cuabarrada, doncs potser deixa de ser inviable i passa a ser viable si apartem. Vull dir, no conec exactament aquest punt concret, però pot passar això. Pot passar que si aquell parc eòlic té quinze molins i en traiem tres, segueix sent viable. Potser augmentant la potència d'un aerogenerador i reduint el número de molins.

No ho conec exactament. Això és una part de la pregunta. L'altra part de la pregunta és si el meu germà Oriol, com a secretari d'aquells moments va intercedir en això. En el meu cas no va intercedir; és a dir, jo vaig tenir el contracte d'aquesta empresa perquè em vaig moure comercialment, i no vaig parlar mai amb ell, ni amb ell ni amb el meu president..., ai, ni amb el president –ni amb el meu pare, vull dir–, ni amb els consellers, d'aquest aspecte.

Sergi Sabrià i Benito

Acabo, president, si m'ho permet, amb una última pregunta, que crec que ve a tomb, perquè portem doncs ja unes compareixences, i a nosaltres ens genera molts dubtes com mantenen vostès la relació entre públic i privat. Aquí mateix vostè està explicant la dificultat i la quantitat de requeriments que necessita un parc eòlic. I, per tant, la pregunta és molt senzilla: vostè veu normal que quan existeix fins i tot una acta en què queda claríssim que es recomana ja no demanar més informes per evitar més despeses a l'empresa que tenia l'interès, que en un període de només dos mesos quedi tot desencallat, s'aprovi el parc, i que això passi per un encàrrec a vostè, diríem, per part de l'empresa, que elabora un informe, i que finalment acaba signant el seu germà, en aquest cas, com a secretari d'Indústria. Creuen que això és normal?

Pere Pujol Ferrusola

Explicat així... Explicat així, no sembla normal –explicat així. El que passa és que jo no sé si exactament ha sigut així. Jo repassaré aquest contracte de Prat del Comte. Nosaltres hem fet diversos estudis ambientals de molins. Explicat així dius: «Home, no.» Però, ho repeteixo, vull dir, un informe sobre fauna, un informe paisatge, un informe sobre botànica, no és que es pugui canviar de la nit al dia, però sí que hi han mesures correctors que permeten actuar coses que abans no ho permetien. Em refereixo que si el projecte era inamovible, doncs sí, era inviable. Però si decidim moure certes coses del projecte, potser el fa viable. Però, potser em repasso aquest contracte. No ho sé. I l'expedient.

Sergi Sabrià i Benito

D'acord. Doncs sí. Crec que li ho pot dir al president, si repassant aquest contracte treu alguna altra conclusió, estarem encantats que ens l'envii i que ens ho faci saber.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Sabrià. És el torn del Grup Parlamentari Socialista, en veu de l'il·lustre diputat Jordi Terrades. Senyor Terrades, quan vulgui.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Bon vespre, senyor Pujol. Miri, si ho analitzem amb tranquil·litat, l'explicació de la famosa deixa ens deixa sorpreses a cada compareixença. Avui, la primera compareixent, la Marta Pujol, ens ha dit que a partir de l'any 92 cadascun dels germans han gestionat la seva part de la deixa, d'aquests diners amagats. Això és així? Ens ho pot confirmar, que això ha estat així?

Pere Pujol Ferrusola

No li ho puc contestar. Tal com he contestat al diputat d'Esquerra, tot el que havia de dir, i aquestes preguntes estan preguntades en seu judicial, és a dir, si les quantitats són iguals, si no són iguals, si cadascú gestiona la seva part, tot això està respost en seu judicial, al Jutjat 31, i, ho repeteixo, curiosament, i crec que de forma quasi quasi única en aquest país, està penjat a internet.

(Veus de fons.)

El...?

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, però... –senyor Amorós...

Pere Pujol Ferrusola

No ho sé –perdó. A mi m'agradaria veure les declaracions d'altres persones conegudes, però no hi són. Les nostres hi són totes. Per tant, és molt fàcil. La meva declaració dura mitja hora o trenta-cinc minuts, i allà està.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, però el meu paper, i suposo que el de la resta de diputats i diputades, no és de fer ni de jutges ni de fiscals. És intentar aclarir un tema que jo crec que –home, a vostè no se li escapa– ha trasbalsat el país, entre altres coses per la figura que va

fer la confessió, que era l'expresident Pujol. I, per tant, això a vostè no se li pot escapar.

Per tant, vostè ha dit: «No...» –responent al senyor Sabrià ha dit, igual que ha fet la seva germana–, «nosaltres hem tret petites quantitats d'aquests diners que teníem amagats, sembla ser, a Andorra. La pregunta és: quan feia aquestes extraccions, vostè les declarava a la hisenda pública? Les regularitzava?»

Pere Pujol Ferrusola

Miri, aquesta pregunta, potser l'hi contesto perquè em sona que no me la van preguntar, però no, perquè eren quantitats molt petites. Però a partir d'aquí, repeteixo que no li puc contestar res més amb relació a la deixa.

Jordi Terrades i Santacreu

Vostè entendre que jo li segueixi preguntant.

Pere Pujol Ferrusola

Entenc. Però...

Jordi Terrades i Santacreu

Per intentar escatir què ha passat aquí. Jo crec que la majoria de catalans intenten saber què ha passat aquí per ser qui és la seva família. A nosaltres ens ha sorprès que en la regularització que es va fer d'aquests diners amagats el juliol de l'any passat, totes les quantitats són diferents. Per tant, o aquí algú ha fet una retirada massiva de diners, i els ha evadits o els ha blanquejat d'alguna manera, o bé una part dels ingressos que després es van regularitzar, el juliol del 2014 no provenen de la deixa inicial, sinó que provenen d'altre tipus d'operacions. Li pregunto: en el seu cas, aquesta diferència de diners prové d'algun altre tipus d'activitat no declarada?

Pere Pujol Ferrusola

No tinc diners a fora, jo. Els únics diners que he tingut han sigut aquests. No tinc diners a fora.

Jordi Terrades i Santacreu

I, per tant, com s'explica que la seva germana hagi regularitzat...

Pere Pujol Ferrusola

No ho sé.

Jordi Terrades i Santacreu

...558.000 euros, i vostè 701.000. I la seva germana Mireia en tenia 1 milió, i la seva mare 838. És que si la deixa inicialment va ser a parts iguals.

Pere Pujol Ferrusola

Repeteixo que aquesta resposta està allà, està al Jutjat 31.

Jordi Terrades i Santacreu

Avui se'ns obert una altra incògnita...

Pere Pujol Ferrusola

No.

Jordi Terrades i Santacreu

...que fins ara no la teníem.

Pere Pujol Ferrusola

Això està respost. Concretament això.

Jordi Terrades i Santacreu

Miri, a nosaltres ens sorprèn, almenys a mi em sorprèn que es digui que el dia 26 de març es farà, s'explicarà com ha anat tot plegat. El que em té sorprès és que els assessors jurídics i fiscals de la família hagin tardat nou mesos –nou– a escriure un relat per explicar. Perquè clar, quan un fa la confessió el dia 25 –el seu pare– en nom de la família, el 25 de juliol, el més lògic jo crec que la majoria de gent ho pensa així, la gent del país, que en aquell moment s'hauria explicat fil per randa què va passar, on estaven dipositats els diners, des de quina data, si hi han hagut altre tipus d'ingressos, no...

Pere Pujol Ferrusola

S'ha explicat, ja.

Jordi Terrades i Santacreu

Bé, jo crec que no està explicat allà.

Pere Pujol Ferrusola

Bé...

Jordi Terrades i Santacreu

Perquè avui s'han obert, ho torno a repetir...

Pere Pujol Ferrusola

Si més no, jo no li ho puc explicar res més.

Jordi Terrades i Santacreu

...un seguit d'incògnites.

Canvio de tema, perquè jo crec que seguim sense que s'expliqui què ha passat amb aquesta deixa, l'origen dels diners, com s'han gestionat, si hi han hagut regularitzacions, si s'ha blanquejat una part, si no, si s'han fet servir aquests comptes per a altre tipus d'operacions... Però bé...

Pere Pujol Ferrusola

No, no; tot això està explicat, tot això s'ha explicat. Si s'ha regularitzat, si s'ha fet ús de petites quantitats o gran quantitats, com s'extreien els diners, qui els gestionava. Tot això està explicat. S'ha explicat perfectament.

Jordi Terrades i Santacreu

Tot això, senyor Pujol, no...

Pere Pujol Ferrusola

Absolutament.

Jordi Terrades i Santacreu

...no està explicat.

Pere Pujol Ferrusola

L'origen dels diners està explicat. Una altra cosa és que... Però bé, està explicat.

Jordi Terrades i Santacreu

Segueixi, segueixi.

Pere Pujol Ferrusola

Sí, sí, sí. Està explicat.

Jordi Terrades i Santacreu

Bé, en tot cas, és la seva opinió.

Pere Pujol Ferrusola

Exactament.

Jordi Terrades i Santacreu

No és la meva. Si no, no li estaria...

Pere Pujol Ferrusola

D'acord.

Jordi Terrades i Santacreu

...fent aquestes preguntes.

Vostè ha treballat per a un parell d'empreses ambientals, on han tingut o tenen un paper fonamental la família Sumarroca. Jo li pregunto: la família Sumarroca ha estat un paraigües per a vostès, alguns de vostès, no per a tota la família, però alguns de vostès? Perquè clar, aquí entre persones que fan de dinamitzadors econòmics i que fan molts informes per a empreses d'aquesta família. Alguns altres membres de la família que han tingut societats i que han treballat per a l'Administració. I, en el seu cas, vostè, això ha estat un... La confluència de les famílies Pujol i Sumarroca ha estat molt estreta?

Pere Pujol Ferrusola

A veure, no sé si tindrè temps, però hi han temes que jo voldria comentar amb relació a la meva activitat econòmica, Entorn, l'empresa on jo treballa. Una d'elles és la relació segurament amb el senyor Sumarroca. La relació amb el senyor Sumarroca òbviament ve de molt lluny en les famílies, no? Ell és fundador de Convergència. I bé, jo aparec molt tard en la relació amb el senyor Sumarroca. I, de fet, jo me'l trobo –ja el coneixia, òbviament–, però jo me'l trobo a la societat Entorn quan jo ja entro. És a dir, aquest soci suec, aquest enginyer suec decideix crear una societat amb l'empresa Codema, en la qual el senyor Sumarroca em sembla que hi és, o si més no entra a l'empresa Entorn. Sí?

El senyor Sumarroca no és un paraigües, o potser sí que és un paraigües per a nosaltres, però des del punt de vista que li explicaré ara, i no el punt de vista que

vostè em vol fer veure. (*Veus de fons.*) Sí... Però paraigües per a nosaltres, o per a l'empresa on jo treballo, és purament d'empresari. D'un grandíssim empresari, amb una gran visió, amb una gran experiència, i, sigui dit, amb una capacitat financera important, que per a una empresa que començava era important tenir-ho. Però té una gran visió comercial del negoci de l'agricultura i el medi ambient, una gran experiència, i, ho repeteixo, és una gran sort poder-lo tenir de soci.

A mi m'agradaria parlar una mica del senyor Sumarroca, a veure si també en podem dir alguna cosa de bo. M'explico. El senyor Sumarroca, com vostès sabran, és un gran empresari, i actualment ja té quasi vuitanta anys, però ha tingut una empresa que és segurament per molts de vostès coneguda, que és EMTE i que l'empresa EMTE és una empresa d'instal·lacions elèctriques que es va fusionar amb COMSA. I COMSA EMTE és una grandíssima empresa constructora d'instal·lacions. Però el senyor Sumarroca té una altre sector molt important, que alguns de vostès coneixeran, que és el sector agrícola –sector agrícola. I té dues empreses

Fitxer 23

...o tres empreses, una d'elles és el principal productor d'oli o d'olivera..., no d'oli –d'oli–, als Estats Units, a Califòrnia –és el principal productor. Una empresa d'aquí, catalana, és la que té més superfície plantada als Estats Units. La segona és que té les Caves Sumaroca, que vostès coneixen, que fan uns vins i uns caves reconeguts. I la tercera és una empresa, que és una multinacional catalana, que és la principal empresa mundial de reproducció i multiplicació in vitro de plantes llenyoses. És una empresa que es diu Agromillora Catalana. És una empresa pionera i és una empresa capdavantera a nivell mundial. Per tant, per nosaltres és un paraigües poder tenir el senyor Sumarroca en la nostra societat per tot això que li he explicat. I segurament a Catalunya li aniria molt bé tenir molts senyors Sumarroca.

No sé si li he respost, però el paraigües a què vostè es referia no sé si és aquest o és un altre.

Jordi Terrades i Santacreu

Que el senyor Sumarroca pare va ser un dels fundadors de Convergència, això ens constava, ens consta a tots. Jo..., la pregunta era molt senzilla, eh? Vostè creu que pel fet aquest de ser un fundador de Convergència, i jo no li discutiré les habilitats empresarials, també n'ha tingut d'altres, d'habilitats?, allò d'aconseguir...

Pere Pujol i Ferrusola

No ho conec.

Jordi Terrades i Santacreu

...molta adjudicació d'obra pública o de participació en moltes de les UT que sí que han aconseguit obra pública a Catalunya?

Pere Pujol i Ferrusola

No ho conec –no ho conec. Ho conec per la premsa. Vull dir, és una empresa prou important per tenir obra, eh?, de manera que...

Jordi Terrades i Santacreu

La pregunta concatenada..., perquè és: fins on vostè sap, no?, si és que ho sap. Vostè creu que les donacions patriòtiques a la fundació vinculada a Convergència Democràtica per part de les empreses del senyor Sumarroca, que ens consta que ha estat així, el que va sortir en el seu moment en el cas Millet, que és Palau de la Música, eren perquè eren això, donacions patriòtiques? O tenien a veure amb altre tipus de qüestions?

Pere Pujol i Ferrusola

Ho desconec, absolutament.

El president

Sis minuts i mig, senyor Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Una darrera pregunta, president. Vostè en l'actualitat, o algú de la seva família, participa en negocis a fora del país, a l'estranger, o té societats que estiguin domiciliades a fora de Catalunya i d'Espanya?

Pere Pujol i Ferrusola

Jo no. Jo no tinc cap societat fora del país.

Jordi Terrades i Santacreu

Però el seu entorn familiar més immediat?

Pere Pujol i Ferrusola

No ho conec. Això ho haurà de preguntar a ells.

Jordi Terrades i Santacreu

Ho estic preguntant a vostè si ho sap.

Pere Pujol i Ferrusola

Sí, sí. No, que no ho sé –que no ho sé. Perdó, ja li ho he dit.

El president

Gràcies, senyor Terrades i senyor Pujol Ferrusola. És el torn ara del Grup Parlamentari del Partit Popular, en veu de l'il·lustre diputat Sergio Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Sí, buenas noches, señor Pujol. Mire, quería preguntarle en relación con su declaración en sede judicial, relacionado con el legado de su abuelo. Usted en la declaración, que dice que está en la red, manifestó que entre el año 80 y el año 92 la única persona que gestionó ese legado es el señor Delfí Mateu. ¿No es más cierto que después del señor Delfí Mateu el señor Joaquín Pujol, primo de su padre, gestionó también este legado?

Pere Pujol i Ferrusola

El que diu és correcte, però també, ho repeteixo, com ho ha dit vostè, ho ha vist de la meva declaració a internet.

Sergio Santamaría Santigosa

¿Y por cuánto tiempo, entonces, estuvo gestionando ese legado el señor Joaquín Pujol?

Pere Pujol i Ferrusola

Està allà, està a la declaració. L'ha pogut veure, pel que diu.

Sergio Santamaría Santigosa

Es que precisament usted en la declaració fa referència a que va ser un període curt, fins i tot ho arriba a quantificar en mesos. Però sense embargo nos consta que aquesta persona va deixar de gestionar-lo en l'any 89. Ho dic perquè la diferència de matís, unida al contingut del comunicat emès pel pare, en el que només fa referència a una persona com a gestor anterior al fet de que el seu germà Jordi Pujol Ferrusola iniciés aquesta gestió, nos crida l'atenció perquè és una evident contradicció.

Pere Pujol i Ferrusola

No és correcte, em sembla, el que dius.

Sergio Santamaría Santigosa

Aclareu, aclareu, si us plau, si és possible.

Pere Pujol i Ferrusola

No, no és correcte que algú digui que hi hagués un sol gestor. No és correcte. Repeteixo...

Sergio Santamaría Santigosa

Yo le puedo leer...

Pere Pujol i Ferrusola

Sí?

Sergio Santamaría Santigosa

Le puedo leer el comunicado. Lo digo porque...

Pere Pujol i Ferrusola

No, el *comunicado* no, estem parlant de la declaració del Jutjat 31.

Sergio Santamaría Santigosa

Ah, pero yo me refiero...

Pere Pujol i Ferrusola

Estic parlant d'això. És a dir, a la declaració es diu perfectament que hi han dos gestors.

Sergio Santamaría Santigosa

Usted se refiere a dos. ¿Y en cuanto al tiempo?

Pere Pujol i Ferrusola

No, no, està allà. Vull dir que no és correcte el que ha dit vostè que es digués que hi havia un sol gestor. Sempre s'ha dit que n'hi havia dos.

Sergio Santamaría Santigosa

Dos. ¿Y usted puede acotarlo en el tiempo?

Pere Pujol i Ferrusola

No, no. Vull dir, li corregia el matís. Tota la resta està explicada a la declaració.

Sergio Santamaría Santigosa

Ajá. O sea, que usted da por buena esa manifestación que hizo con relación al tiempo en el que el señor Joaquín Pujol se hizo cargo del legado.

Pere Pujol i Ferrusola

Sí.

Sergio Santamaría Santigosa

Mire, con relación a su paso por la actividad económica, usted dice, bueno, que su cometido en la empresa Entorn fue única y exclusivamente como trabajador de la misma. Nunca fue propietario de esta empresa.

Pere Pujol i Ferrusola

No, jo he dit que a partir del 2007 entro a l'accionariat de la companyia Entorn; em sembla que ho he comentat y, si no, li ho dic ara. Però en l'origen jo no hi era, fins al 2007. Però sí que és cert que a l'origen, durant un període de temps, que algú ho ha explicat, jo tinc certs poders, però certs poders que són molt petits, per signar ofertes, per presentar-me a concursos, a licitacions, potser per moure algun diner en algun compte corrent. Petits... Mai per contractar personal, mai per tancar l'empresa, mai per... Petits poders. I això dura un temps. I sí que és cert que jo des de l'inici, com li explicava abans, els meus intents d'anar-me'n del país no van succeir i jo em vaig quedar aquí, i des d'un inici fins a actualment jo estic treballant en aquesta companyia. I el 2007 entro a participar-hi, comprant unes accions que van quedar lliures –bé, lliures, algú les va vendre.

Sergio Santamaría Santigosa

A finales de los noventa, ¿es cierto que el señor Sumarroca compra esta empresa o no es cierto?

Pere Pujol i Ferrusola

No, a finales de los noventa..., no, no. És a dir, el senyor Sumarroca participa a la societat des de l'inici; tot això que s'ha anat explicant sempre no és veritat. I tot això està en les escriptures. Les constitucions, les compravendes, a les fusions, amb número d'escriptura..., tot això està escrit. El senyor Sumarroca participa a Codema. Codema és la sòcia majoritària d'Entorn. Per tant, no és cert que el senyor Sumarroca compri aquesta societat. De totes formes, no sé quina importància té, però... És cert que hi és des de l'inici, però que jo me'l trobo..., quan jo hi entro el 2007 jo ja me'l trobo..

Sergio Santamaría Santigosa

Sí, pero yo quería remontarme a años atrás. Lo digo porque la evolución de esta empresa, bueno, es significativa, ¿no? En el año 2000 factura 850.000 euros aproximadamente, en el 2001 990.000, en el 2002 sube ya a 1.700.000 euros...

Pere Pujol i Ferrusola

No és un salt molt significatiu, això, eh? Però bé...

Sergio Santamaría Santigosa

No deja de ser significativo...

Pere Pujol i Ferrusola

Però bé, segueixi, segueixi. Ja m'agradaria que pugés més, a mi, però no és significatiu.

Sergio Santamaría Santigosa

Lo digo porque no deja de ser significativo que durante esa época, pues, esta empresa realice informes de impacto medio ambiental del canal Segarra-Garrigues, del canal de Xerta a la Sénia, del campo de golf de Vilanera en la Escala. Además, realiza el censo ganadero de las comarcas de Osona, Conca de Barberà, Urgell i les Garigues. Inclusive, ya incluso en el año 2003 se le encarga el estudio de impacto ambiental del alargamiento de la línea 4 del metro. Y hay una

serie de contratos y de adjudicaciones que básicamente ponen de manifiesto que realmente su actividad de contratación con la Administración pública era importante, muy importante. ¿Qué papel...? Lo digo porque no podemos dejar de valorar que el señor Sumarroca, amigo de su padre, y usted, hijo del señor Jordi Pujol i Soley, alguna influencia desde el punto de vista de la captación de ese volumen tan importante de contrato ejercerían. ¿O no es así? ¿O es una suposición mía?

Pere Pujol i Ferrusola

És una suposició, com vostè diu. Però si vol m'hi estenc una mica.

Sergio Santamaría Santigosa

Si es posible, sí, por favor.

Pere Pujol i Ferrusola

Sí. A veure, la companyia Entorn és una companyia que està en el sector de l'enginyeria; no és pròpiament una companyia d'enginyeria d'obra civil, però la podríem incloure en el sector de l'enginyeria. De fet, la companyia Entorn participa o és membre de les associacions d'enginyeria catalana i espanyola, tant Asinca com Tecniberia, d'acord? Per tant, si en algun sector l'hem de subscriure, incloure, és el de l'enginyeria, d'acord? És veritat que és consultoria ambiental i enginyeria ambiental, però la podem tancar dins del sector de l'enginyeria. D'acord. El sector de l'enginyeria és un sector que si no fos per ell no hi haurien obres a Catalunya; potser les farien els enginyers americans, no? Però si hi hagués enginyeria no hi haurien obres a Catalunya. Per tant, el sector de l'enginyeria, vulguis o no, ha estat estretament lligat a les obres territorials, públiques i privades, d'acord? Entesos. L'empresa Entorn, per tant, dins del sector de l'enginyeria la podem..., perdó, i dins del sector de l'enginyeria l'empresa Entorn representa un aproximadament –la catalana, eh?, de l'enginyeria catalana– un 2 per cent; entre un 1 llarg i un 2 per cent de facturació –aquests números que ha dit vostè– i de personal. Nosaltres hem arribat a ser, a l'empresa Entorn, un conjunt total d'un màxim de quaranta persones. Quaranta persones vol dir que no eren totes quaranta en nòmina, sinó que eren..., segurament vam arribar a ser vint-i-cinc persones amb contractes fixos, eh? –vint-i-dues, vint-i-cinc persones–, però després el nostre sector es mou molt amb uns grans especialistes, que són autònoms, que nosaltres els contractem

per feines concretes, eh?, perquè sempre hem volgut la millor gent, el millor faunista, el millor biòleg, el millor geòleg o el millor hidrogeòleg, no?, per dir alguna cosa. Per tant, dins del sector de l'enginyeria aquest és el pes que té aquesta empresa.

Ara bé, si nosaltres anem reduint una mica i anem a buscar el detall, és veritat que existeix un subsector de la consultoria ambiental. A Catalunya existeix. És la meua competència directa. I en aquest sector nosaltres tenim un cert pes, més gran. Perquè, clar, el sector es redueix i per tant nosaltres tenim més pes relatiu. I en aquest subsector pot ser que Entorn vingui a representar un 10, 11 per cent, aproximadament. També, ho repeteixo, en facturació i en nombre de treballadors. És un sector molt atomitzat, un sector que pot haver-hi des d'un biòleg sol que fa estudis per a l'Administració, com faig jo, o pot haver-hi a vegades grans empreses, que són enginyeries que tenen una divisió de medi ambient o multinacionals que han volgut entrar a Catalunya o a Espanya per treballar. Bé, doncs, aquest és el pes relatiu de l'empresa Entorn.

La forma de..., exacte, la facturació d'Entorn. Jo la tinc aquí tota des de l'any 93 fins a l'any 2014, i sí, vull dir, segurament vostè ha vist els números, no?, que estan al registre; tots aquests números hi són. I, bé, no crec que siguin uns creixements desorbitats quan totes les empreses del sector i totes les empreses de qualsevol sector en aquests períodes que vostè em parla han tingut uns creixements importants, per sort –per sort. Potser li sap greu que nosaltres hàgim crescut, però nosaltres hem crescut com ha crescut tothom.

Nosaltres hem facturat..., o hem treballat, millor dit, amb diferents governs; o sigui, hem treballat amb governs de Convergència però també hem treballat amb el tripartit i hem tornat a treballar amb governs de Convergència, des de l'any 93 fins ara. I hem treballat, per tant, amb diferents consellers, per situar, per posar un nom a les àrees que nosaltres més o menys toquem. Bé, nosaltres hem trobat des de amb el conseller Vilalta, passant pel Salvador Milà o Francesc Baltasar o el Santi Vila actualment. I amb tots aquests, doncs, l'evolució de les facturacions ha anat fluctuant, no tant per ells, perquè els consellers o els governs duraven més o menys temps, sinó perquè, bé, doncs, hi havia més o menys feina, no? Però curiosament –curiosament– li puc dir que la màxima facturació que l'empresa Entorn ha realitzat s'ha produït... *(Pausa.)* Perdoni, torno enrere –torno enrere. La

facturació de l'empresa Entorn..., és una informació que potser no m'ha preguntat però penso que val la pena per als altres diputats, no? La facturació d'Entorn amb la Generalitat...

Fitxer 24

...de mitjana durant aquests vint, vint-i-un anys, des de l'any 93 fins l'any 2013 –la facturació del 14 si vol la hi puc donar demà, però aquí no la tinc– és d'un 15 per cent, d'un 15 per cent, de mitjana, d'un 15 per cent, amb la Generalitat.

La facturació amb les administracions públiques. Diputacions, quatre diputacions, de colors diversos, amb tot aquest historial –òbviament la diputació que més ha contractat sempre és la de Barcelona, però bàsicament sempre ha sigut de color no convergent, no?, no socialista–, nou-cents municipis a Catalunya, quaranta consells comarcals i multitud d'empreses públiques. Si aquí hi afegim els ministeris, que bàsicament hem treballat amb el Ministeri de Foment i amb el Ministeri de Cultura, i si aquí hi afegim alguns contractes de les administracions europees, aquest percentatge que amb la Generalitat era un 15 per cent, passa a ser, amb tota l'Administració pública, d'un 27 per cent. Ens segueix quedant un 73 per cent que és absolutament privat.

Per tant, són ràtios que potser vostès diran que un 27 per cent és molt, però si es miren el sector de l'enginyeria a Catalunya un 27 per cent no és molt ni de bon tros, ni de bon tros. És a dir, jo no li puc dir noms, però hi ha moltes empreses del sector de l'enginyeria o de la consultoria ambiental en què aquests percentatges són molt més elevats.

Per tant, aquest és el pes de l'Administració pública dins dels números d'Entorn, dins dels números de l'empresa, i si repassem la història des del 93 fins ara, amb els diferents consellers, o amb els diferents colors polítics que hi han hagut, i si tenen la idea del 15 per cent de la Generalitat que els he dit de mitjana, ens trobem que a l'època del conseller Vilalta, que va ser-hi cinc anys, del 91 al 96, la facturació mitjana de l'empresa va ser del 15 per cent. El 15 per cent vol dir que va haver-hi potser un any del 13, un any del 19, un del 18 i un altre del 9. Amb el Pere Macias, que va ser-hi un any justet, la facturació mitjana de l'empresa amb la Generalitat va ser del 7 per cent. La Generalitat, en aquest cas, vol dir bàsicament

conselleries de Territori i conselleries de Medi Ambient, que són les conselleries que gestionen el territori. Nosaltres no treballem amb Salut, no treballem amb Educació, no treballem amb Interior. A l'època del Joan-Ignasi Puigdollers, que va durar un any i quatre mesos, la facturació mitjana va ser del 10 per cent. A l'època del Felip Puig, que va ser-hi dos anys, del 99 al 2001, la facturació mitjana va ser entre el 4 i el 5 per cent. Amb el Ramon Espadaler, del 2001 al 2003, dos anys, va ser del 18 per cent. Aquell any, mira, va pujar una mica, no sé quina feina va fer de més aquella època. Estem parlant d'anys de bonança econòmica, també, i aquí lligo amb el creixement econòmic de l'empresa. És obvi que nosaltres creixéssim.

Lavors arriba ja l'època del tripartit, amb el primer conseller de Medi Ambient, Salvador Milà, del 2003 al 2006, dos anys i quatre mesos. I la facturació mitjana amb el Govern tripartit, que no tant amb el senyor Salvador Milà, sinó amb el Govern tripartit, va ser del 21 per cent, la facturació mitjana de l'empresa on jo treballava va ser del 21 per cent. Ho repeteixo, aquí, doncs, són uns anys on anem des del 25, seguim pel 16, seguim pel 21 i ens queda una mitjana de 21 per cent: 25, 16, 21.

Com saben vostès, el Salvador Milà va durar una època, i va venir un segon Govern tripartit, que bàsicament va estar gestionat, el medi ambient, pel Francesc Baltasar, i a Territori no sé qui hi havia, a Obres Públiques no sé qui hi havia, però el Francesc Baltasar va ser-hi quatre anys i vuit mesos, si no vaig errat, i la facturació mitjana amb el Govern de la Generalitat va ser del 15 per cent. Per tant, no va ser més baixa. Al revés, va ser, per la mitjana, inclús, amb alguns anys, inclús més. És a dir, amb el Francesc Baltasar estem a 15, 18, 14 i 14, una mitjana del 15 per cent.

Després ve un Govern convergent, amb el Lluís Recoder com a conseller ja de Territori i Sostenibilitat, em sembla recordar, i estem dos anys, d'aquesta conselleria, amb una mitjana de facturació cap a la Generalitat, del 13 per cent, per tant, més baix que la mitjana, un altre cop. I a l'últim Govern, del Santi Vila, que dura fins l'actualitat, amb el qual seguim treballant, porta tres anys, del 2012 fins a l'actualitat, la facturació mitjana està al voltant, també, del 13 per cent.

Aproximadament, la mitjana d'aquests vint-i-un anys és –aproximadament– del 15 per cent, amb aquests repartiments que li he anat dient.

Si mirem la facturació de l'empresa Entorn, els anys... No l'enganyaré, són anys de bonança econòmica. Tothom va créixer. Per tant, potser coincideix. Però el que vull dir-li és que coincideixen, curiosament, amb governs tripartits. La màxima facturació de... tal. I arriba el senyor Recoder i potser ens deu castigar, però les facturacions tornen a baixar. Potser també hi té alguna cosa a veure la crisi, eh?, no vull enganyar, tot i que nosaltres vam aguantar-la de forma prou digna fins l'any 2011, i és a partir de l'any 2011 on nosaltres comencem a baixar, i els números de quaranta treballadors, vint-i-cinc fixos i més o menys autònoms, doncs, comença a baixar fins a l'actualitat, en què estem molt per sota.

No sé si hi havia alguna cosa més sobre la seva pregunta que no hagi quedat resposta.

Sergio Santamaría Santigosa

En cuanto a los datos estadísticos, ha sido muy prolífico. En cualquier caso, yo cuando le preguntaba por ese incremento de la facturación me refería a un periodo especialmente significativo. Me estaba remontando a finales de los noventa, año 2000, concretamente 2002.

Pere Pujol Ferrusola

2002: 1.990.000,73. Quasi 2 milions d'euros.

Sergio Santamaría Santigosa

Sí, lo digo...

Pere Pujol Ferrusola

Venim d'una facturació d'1.600.000. Hi ha un creixement, sí, però... Sí, sí, sí. No tinc els contractes que...

Sergio Santamaría Santigosa

Pero yendo más allá de esa fecha, independientemente de los datos que usted aporta, ¿sabe qué pasa?, que nos consta que en esa época, concretamente en marzo de 2002, su hermano Oriol Pujol era secretario de Industria. Y, manteniendo una reunión, en aquella época, con Albert Mitjà, director general de Energía y Minas, consiguieron desencallar toda una serie de proyectos de concesión de licencias de parques eólicos en las que paradójicamente, a pesar de que había

informes negatius que desaconsellaban su apertura por razones ecológicas, consta que su empresa sí que emitió informes positivos.

Lo digo porque es lícito pensar que la actividad que se llevó a cabo pretendía, de alguna forma, salvar estos obstáculos que, en definitiva, impedían la concesión de los mismos, y se hicieron gestiones de todo orden, y yo quería saber si usted jugó un papel decisivo a la hora de emitir esos informes que, de alguna forma, venían a contradecir aquellos que desaconsellaban esas licencias.

Pere Pujol Ferrusola

No. És totalment lícit el que vostè diu, vull dir, opinar, però és totalment erroni. M'explico. L'energia eòlica abans li ho he explicat al seu company com ha funcionat en aquest país, i potser hi ha un punt que no ha quedat prou clar, però va haver-hi gent que va apostar decididament per intentar promoure parcs eòlics, molt decididament, fins al punt que als parcs eòlics, a part de tot això que li he explicat, i sobretot del vent, hi ha un element que també és primordial, que és tenir uns certs drets sobre un territori, uns drets vol dir una propietat o un lloguer, un contracte que permeti al promotor fer aquesta instal·lació.

Bé, va haver-hi gent que es va espavilar molt, va haver-hi promotors eòlics –no sé si és allò a què es refereix o a què s'ha referit el diputat d'Esquerra, però–, va haver-hi gent que es va moure molt i va ocupar, diguéssim, entre cometes, va ocupar territori, en el sentit d'intentar obtenir llicències, perquè era evident que totes no es podien tirar endavant, segurament, d'acord?, per la complexitat dels projectes, pel cost dels projectes, per potser la inviabilitat econòmica dels projectes, etcètera. Per tant, sembla que els promotors van decidir ocupar terrenys. És com qui compra terrenys per fer promocions immobiliàries a l'època del *boom* immobiliari.

Bé, nosaltres vam tenir l'estratègia comercial d'identificar alguns d'aquests promotors, no tots, perquè molta competència meva també ha fet molts estudis de parcs eòlics, que també estaria bé que sortissin aquí, no ho sé, no sé si toca, no ho sé, si toca, però no he sigut l'únic que he fet parcs eòlics.

Més encara, jo li diria que a Catalunya, si no vaig errat –i les associacions catalanes i espanyoles d'energia eòlica tenen els números ben fets–, tenim noranta-un parcs. M'explico. No hi han noranta-un parcs eòlics, però a Catalunya

s'han tramitat noranta-un parcs, dels quals quaranta-dos estan en funcionament, quaranta-dos, vint-i-set tenen autorització administrativa –vol dir que es poden construir, en principi, i si no es construeixen és per algun motiu que desconec–, i després hi han vint-i-dos parcs més, aproximadament, que estan tramitant-se.

Nosaltres evidentment hem fet estudis i parcs eòlics, perquè forma part del nostre negoci fer avaluacions ambientals d'infraestructures. Com jo, altres empreses de la meva competència n'han fet, i n'han fet molts.

Nosaltres, aproximadament, i gràcies també –li ho explico–, a la gestió comercial penso que ben feta –forma part del tarannà de la nostra activitat, és a dir, intentar aconseguir el màxim de contractes, de la nostra i de qualsevol de vostès si es dediquen a la tasca professional–, vam tenir un èxit aproximadament d'entre el 12 i el 14 per cent, d'aquests parcs eòlics. Per tant, de totes aquestes tramitacions, aproximadament, si no vaig errat –ho puc repassar–, més o menys en tenim unes tretze, catorze fetes, de parcs eòlics, d'estudis de parcs eòlics.

D'acord. La relació sempre ha sigut d'empresa a empresa, de privat a privat. Mai hi ha hagut cap intercessió de cap organisme públic, ni del meu germà, per descomptat, ni del meu pare, ni de l'Albert Mitjà, que vostè ha citat, ni de cap conseller. Nosaltres sempre hem anat a buscar la feina directament als privats, venent els nostres serveis, venent-los per qualitat, per termini de fer les coses i per preu. Qualitat, termini i preu són les nostres màximes per aconseguir clients, i això, vaja, és el que hem fet tota la vida, en aquest sector i en qualsevol altre. Moltes vegades, per tema de preu –si tinc oportunitat d'explicar-li-ho ja li ho explicaré–, doncs, també hem perdut molts concursos, nosaltres, ja sigui per preu massa alt o per preu massa baix. Però en el cas dels parcs eòlics són activitats absolutament privades, i aquesta ha sigut la nostra estratègia.

Sergio Santamaría Santigosa

Señor Pere Pujol, ¿usted ha trabajado alguna vez como asesor del Instituto Catalán de Energía?

Pere Pujol Ferrusola

Com a Pere Pujol, no. Com a Pere Pujol, no he treballat mai per a l'Institut Català d'Energia.

Sergio Santamaría Santigosa

Qué quiere decir, no lo entiendo.

Pere Pujol Ferrusola

No. Com a empresa sí.

Sergio Santamaría Santigosa

Empresa. ¿Con qué empresa?

Pere Pujol Ferrusola

Amb l'empresa Entorn.

Sergio Santamaría Santigosa

Entorn. O sea que eran asesores del *institut català*. Ustedes. Su empresa, me refiero.

Pere Pujol Ferrusola

Sí, sí, clar.

Sergio Santamaría Santigosa

¿Durante cuánto tiempo?

Pere Pujol Ferrusola

Per a temes puntuals. Asesores vol dir que nosaltres deuríem tenir algun contracte que, d'acord amb la Llei de contractes de l'Estat, vam guanyar. Això vol dir que vostè sap perfectament com funciona aquesta Llei de contractes de l'Estat. Anteriorment a la 2011 n'hi havia d'altres, però sempre hi ha hagut un marc jurídic que permet contractar públicament serveis, obres o equips, no?, compra d'equips. Nosaltres sempre ens hem basat en aquest marc jurídic. No podem defugir d'això, és a dir, no existeix res més per a nosaltres que la Llei de contractes de l'Estat i, òbviament, els contractes privats, però amb l'Administració només existeix aquest.

Nosaltres hem treballat per a l'Icaen, sí que hem treballat per a l'Icaen. I, a més, ha sortit publicat. Per tant, hem treballat per a l'Icaen i, concretament, hem treballat amb el sector eòlic, sí, hem treballat amb un contracte que és l'avaluació ambiental estratègica de..., resumidament, el Pla de parcs eòlics. Té un altre nom, que són

les zones de desenvolupament prioritari d'energia eòlica a Catalunya. Nosaltres vam fer l'avaluació ambiental estratègica.

Li ho explico. Això és fruit d'un primer Pla de parcs eòlics que tira endavant, si no vaig errat, el tripartit, però sense avaluació ambiental estratègica. I això no és correcte. Això ha passat en més d'un cas i amb diferents colors polítics, de fer un pla sense avaluar ambientalment l'impacte d'aquest pla, ja sigui de carreteres...

fitxer 25

... els plans territorials. I, bé, l'Icaen decideix tirar endavant aquest pla, perquè és un pla molt urgent, molt interessant per al país, el Pla de parcs eòlics, amb fortes inversions privades, amb creació de llocs de treball, i decideix tirar-ho endavant però es troba el problema que no té l'avaluació ambiental estratègica feta, i l'ha de fer. I aleshores es posa en mans de les empreses de consultoria ambiental, entre elles nosaltres, i d'acord amb la Llei de contractes de l'Estat demana oferta de forma urgent, i per això fa un procediment negociat, que se'n diu.

Un procediment negociat, com vostè sap, és un procediment de la Llei de contractes de l'Estat que, per uns imports que no són molt alts, o que són uns determinats, permet fer una contractació convidant un mínim de tres empreses, poden ser tres com a mínim però poden ser moltes més. I a aquestes tres empreses, o les que sol convidar, els demana uns requeriments tècnics i econòmics, i han de complir unes condicions.

Nosaltres vam tenir la sort de poder ser adjudicataris d'aquest contracte –de poder ser adjudicataris d'aquest contracte. Aquest contracte va consistir en dues avaluacions: una de preliminar, que se'n diu –això és el que estableix la Llei d'avaluació ambiental–, i una de definitiva, de forma que van ser, en el fons, dos contractes en un de sol, eh?, perquè és una avaluació ambiental, en dues fases, diguem-ne, i que van pujar a la quantitat de quaranta i de disset mil euros, per tant, 57.000 euros aproximadament. Això està..., l'Icaen va fer el procediment de contractació, entenc que correcte –entenc que correcte–, com intentem sempre que siguin les coses, i així va ser, no?

Aleshores, bé, les avaluacions ambientals estratègiques es fan en qualsevol pla territorial. A Catalunya se n'han fet molts, que nosaltres no n'hem sigut

adjudicataris –no n’hem sigut adjudicataris. Se n’han fet molts al llarg de tota la història de la nostra vida professional –no n’hem sigut adjudicataris.

N’hi citaré alguns: a Catalunya s’ha fet el Pla territorial general de Catalunya; no hem avaluat nosaltres aquest pla. A Catalunya s’han fet vuit plans territorials parcials, que són els de les comarques centrals, el de les comarques gironines, i sis més. A Catalunya s’han fet tres plans directors territorials –això vol dir que són plans molt grans, territorials, que necessiten una avaluació ambiental–; se n’han fet tres, un d’ells a la Garrotxa, l’Alt Penedès n’és un altre. S’han fet vuit plans territorials sectorials –segueixo?–: el pla d’espais d’interès natural, el de ports, el d’infraestructures, etcètera –vuit. S’han fet vint-i-dos plans directors urbanístics; no n’hem fet ni un, nosaltres. O s’han fet nou plans de mobilitat.

Sumem una totalitat d’uns cinquanta plans. Nosaltres no n’hem fet ni un, n’hem fet un –un–, que va ser aquest de zones de desenvolupament prioritari, que són les zones aquestes del pla de parcs eòlics. Ja m’hauria agradat fer els altres, però no els he fet. M’he quedat, per tant, amb un 2 per cent –amb un 2 per cent– dins de tota l’avaluació ambiental del país, per dir-ho d’alguna forma.

Sergio Santamaría Santigosa

De acuerdo. Para concluir le haré una última pregunta con relación al legado de su abuelo. ¿Nos puede explicar por qué no aprovechó la amnistía fiscal en lugar de regularizar, en 2014, 830.000 euros? ¿Nos puede explicar por qué no aprovechó esa ventaja fiscal que existía en aquel momento?

Pere Pujol Ferrusola

No... Ho repeteixo: està dit en la meva compareixença del jutjat 31.

El president

Gràcies, senyor Santamaría. I gràcies, senyor Pujol Ferrusola. És el torn del Grup Parlamentari d’Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, en veu de l’il·lustre diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, president. Gràcies, senyor Pujol, per les explicacions que ens està donant, i bona nit –crec que en aquests moments ja podem dir «bona nit», per l’hora que és, vull dir.

En qualsevol cas, respecte de les declaracions que van fer vostès al jutjat 31, que me les he llegit amb calma, li voldria citar, igual que li ho he preguntat, també, a la seva germana..., en la declaració del seu pare el dia 27, l'endemà que ho va fer vostè –li ho cito literalment–, diu: «Ignores si els comptes que la meua esposa i els meus fills Marta, Mireia i Pere tenien a Suïssa es nodrien de fons provinents d'altres països.» M'agradaria que em digués quins són aquests suposats comptes que vostès tenien a Suïssa, els que fa referència el seu pare. És lectura...

Pere Pujol Ferrusola

A això sí que hi respondré, perquè..., ni respondré a això, només. Bé, potser alguna cosa més. *(Pere Pujol Ferrusola riu.)*

Marc Vidal i Pou

Bé, no ho sé.

Pere Pujol Ferrusola

No, amb relació al llegat. Perquè he tingut l'oportunitat de veure la meua germana Marta –al meu germà no, perquè jo anava massa just de temps–, i aquest error de Suïssa apareix, ja, em sembla, en la intervenció no sé si seva, també, amb la meua germana i...

Marc Vidal i Pou

Sí, li he preguntat exactament el mateix, sí.

Pere Pujol Ferrusola

Hi ha un error –hi ha un error. Ja li ho ha dit la meua germana Marta, que hi ha un error, aquí, sobre l'origen..., del país d'origen: no existeix tal Suïssa.

Marc Vidal i Pou

Per tant, li hauran de recomanar al seu pare que revisi la declaració signada...

Pere Pujol Ferrusola

Sí.

Marc Vidal i Pou

...perquè, efectivament, aquí posa això.

Pere Pujol Ferrusola

El meu pare va fer vuitanta anys i potser en alguns punts, doncs...

Marc Vidal i Pou

No, potser és la transcripció...

Pere Pujol Ferrusola

Van parlar de tants països...

Marc Vidal i Pou

...però en qualsevol cas el que diu és això, eh?

I, escolti'm, després en la seva declaració diu que el capital que va regularitzar ve d'un capital inicial de l'any 92, que era el seu germà el que anava ingressant-li diners. Per tant –és per entendre-ho, eh?–, tenia la seva autorització per gestionar el seu compte, o...? Perquè no acabo d'entendre si l'any 92 vostès obren comptes individualment, si no ho entenc malament. El seu germà és el que gestiona el llegat –és el que declaren. Però, aleshores, qui gestiona els seus comptes particulars?

Pere Pujol Ferrusola

Miri, a això també hi respondré, perquè també, escoltant la meva germana Marta, i a pregunta de vostè, sembla que no li ha quedat massa clar. Però, ho repeteixo, jo tot això ho vaig explicar: els comptes s'obren l'any 92.

Marc Vidal i Pou

Sí.

Pere Pujol Ferrusola

I del 92 ençà, fins que es regularitza, la gestió exclusivament de cadascú de nosaltres.

Marc Vidal i Pou

Per tant, ja no és la deixa. La deixa és el seu germà...

Pere Pujol Ferrusola

La deixa n'és l'origen.

Marc Vidal i Pou

N'és l'origen, i és el seu germà que en gestiona el compte, tal com vostès diuen. Però després cadascun de vostès obre un compte, em sembla que és de banca [# 6:42] a Banca Privada d'Andorra, si no ho tinc mal entès. Compte xifrat, ha dit la seva germana; no sé si el seu també ho era, de xifrat.

Pere Pujol Ferrusola

Correcte.

Marc Vidal i Pou

I vostès són els que gestionen aquest compte.

Pere Pujol Ferrusola

Correcte.

Marc Vidal i Pou

No era la Marta Pallerola la que gestionava el compte de la BPA?

Pere Pujol Ferrusola

Bé, això també està explicat.

Marc Vidal i Pou

No, no ho està.

Pere Pujol Ferrusola

Sí, a la declaració del jutjat.

Marc Vidal i Pou

No. La tinc aquí davant, eh? No parla de cap Marta Pallerola.

Pere Pujol Ferrusola

Bé, doncs...

Marc Vidal i Pou

Del seu compte...

Pere Pujol Ferrusola

Jo em penso que parla... Del meu compte?

Marc Vidal i Pou

Del seu, del de l'any 92, li pregunto si la gestió d'aquests diners, i qui li aconsella les inversions, qui li fa les inversions, si era la Marta Pallerola. Ja no estic parlant de la deixa, Delfí Mateu, Pujol Figa; no, això ja queda clar.

Pere Pujol Ferrusola

Però els noms dels gestors dels bancs sí que es van dir.

Marc Vidal i Pou

No, no. Bé, en tot cas, no em consta, diguem-ne, eh?

Pere Pujol Ferrusola

Jo crec que sí, però hi ha la Marta Pallerola i, sí, hi ha una altra persona, al banc original. Però, ho repeteixo, la gestió dels moviments en el meu cas és meva.

Marc Vidal i Pou

Els consells, diguem-ne, inversors, són d'aquestes persones...

Pere Pujol Ferrusola

O va ser..., pot ser que et fiïs del banc i que et guiïs pel banc, o pot ser que tinguis decisions pròpies, també.

Marc Vidal i Pou

Ja, perquè sorprèn que, per exemple, la seva germana Marta, que no li ho he preguntat...

Pere Pujol Ferrusola

Pot ser que ella no fes cap gestió personal, i que tot fos recomanat –pot ser.

Marc Vidal i Pou

Clar, perquè a ella li rendeixen prop d'un 59 per cent, aproximadament, i a vostè prop del 7 per cent, pel que consta, eh?, no ho sé...

Pere Pujol Ferrusola

Molt malament, no?

Marc Vidal i Pou

Home, clar, si el gestor és el mateix...

Pere Pujol Ferrusola

No, no per això li ho dic, i, no, ja li he confirmat que el gestor potser no és el mateix. Li he dit que les gestions potser són..., en certs casos són personals, no?

Marc Vidal i Pou

Sí, sí, d'acord, d'acord.

Pere Pujol Ferrusola

Tan poc?

Marc Vidal i Pou

Bé, escolti'm, li recordo el mateix que a sa germana de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre: obliga a la declaració de patrimonis que estiguin a l'estranger.

Pere Pujol Ferrusola

Sí, sí.

Marc Vidal i Pou

I és de l'any 2012 i, per tant, com a mínim des de la proclamació de la llei vostè estava defraudant. Vull dir, suposo que el seu advocat ja li ho deu haver dit.

Una cosa: vostè va treballar –he anat canviant de tema, eh?– en una empresa de consultoria ambiental, que és Ecològica –de residus–, SA.

Pere Pujol Ferrusola

Exacte.

Marc Vidal i Pou

Pot aclarir quin càrrec hi ocupava, els anys que hi va treballar, i si vostè o algú de la seva família hi tenia alguna participació accionarial?

Pere Pujol Ferrusola

No. Això enllaça amb el comentari que he fet del meu origen professional i de la meva activitat, la carrera que vaig estudiar, no? I que, com els he dit, jo vaig intentar dedicar-me al sector de la consultoria ambiental, que és on jo m'havia fet alguns màsters després de la carrera: màsters en gestió ambiental d'infraestructures, o de gestió de residus, o d'avaluació ambiental, etcètera.

Surto de la carrera i busco feina, i entro a treballar a Ecològica, sí. És una empresa que no té res a veure, l'accionariat, amb cap persona de la meva família. Jo no

vaig ser soci d'Ecòlogica. Crec que era una societat unipersonal, vull que era d'un sol soci, crec, però tampoc ho sé. Hi vaig treballar des de febrer del 91 fins a maig del 93 –fins a maig de 93.

Hi havia un propietari, que era un director, també era un enginyer agrònom i, per tant, ens vam avenir bé des del punt de vista professional, però jo vaig fer unes feines purament i exclusivament tècniques. Jo tenia, llavors, vint-i-sis anys –vint-i-sis anys–, i hi feia una feina purament tècnica –purament tècnica–, molt centrada, sobretot..., aquella empresa es va especialitzar molt en consultoria lligada en residus: clausura d'abocadors, plantes de reciclatge, plantes de triatge, centres de transferència, recollida d'escombraries. Estava molt especialitzada en aquest sector, i d'aquí em ve a mi la meua formació en gestió de residus.

Per tant, en aquesta empresa vaig fer, vaig desenvolupar aquestes tasques, tècniques, cent per cent, i exclusivament. Mai em va demanar el senyor Gutiérrez, que era el director i l'amo de la societat, ni que intercedís, ni que fes cap gestió ni comercial, ni financera, ni de gestió del despatx, del que se'n diu «back office», ni de comptabilitat, ni de contractació de personal. Va ser exclusivament tècnica.

Marc Vidal i Pou

Clar, ja m'ha mig contestat el que li volia dir, perquè ja s'imagina que li ho devia treure pel tema del cas greu del..., de l'escàndol del Priorat, per dir-ho d'alguna manera, no?, que va facturar molts milions de pessetes al Consell Comarcal del Priorat, a començaments del noranta per obres que en realitat no va fer, com un inventari de recursos que en realitat va fer de franc un objector de consciència, o que va facturar per duplicat, etcètera. I vostè sap que el gerent va estar condemnat a cinc anys de presó per aquest cas.

A vostè, de fet, el van interrogar com a testimoni, si no ho recordo malament. No sé si ens ho pot aclarir una mica...

Pere Pujol Ferrusola

Jo crec...

Marc Vidal i Pou

...perquè vostè diu que no hi té res a veure...

Pere Pujol Ferrusola

No, no, no. Res a veure. Miri, jo li ho explico perquè realment això del Priorat sí que s'ha..., jo diria que s'ha tret de mare en aquest context que estem. Que era important, d'acord, era molt important; el que va passar al Priorat potser sí que va ser important, però s'ha tret de mare absolutament, no té res a veure amb el que jo crec que aquí s'està fent.

En qualsevol cas, li puc explicar la meva experiència amb el Priorat, no?, i aquesta empresa i el Priorat. És a dir, com li deia, aquesta empresa en la qual vaig fer tasques purament tècniques va fer molt bona feina. Potser sí que després es va despistar, però no sé com es va despistar –no, no ho sé, no ho sé.

Marc Vidal i Pou

Doble facturació de...

Pere Pujol Ferrusola

No, no. No! Em refereixo que potser va prendre un mal camí, que es va despistar de camí. No ho sé, ho desconec. Jo el que sí que li puc dir és que a mi se'm deia: «Escolta, hem d'anar al País Basc, que hi ha un projecte d'un abocador.» Jo hi anava, feia el projecte: prenia les mides, prenia les anàlisis d'aigua, fèiem els plànols, fèiem els pressupostos, el manual d'explotació, etcètera. I treballava molt al País Basc.

I concretament al Priorat..., ho dic perquè realment vaig fer una feina al Priorat, jo, i que jo sé que..., jo crec que es va facturar suposo que correctament perquè la feina es va fer, la vaig fer jo, que és la clausura dels abocadors incontrolats del Priorat. Aquest projecte el va fer Ecològica i el vaig fer jo conjuntament amb el que llavors era el director tècnic de l'empresa, Ramon no-sé-què, i recordo que vam estar allà amb el cotxe i vam estar tres dies, o dos o tres dies passejant pel país, molt bonic; vam prendre fotos, vam prendre mides, vam prendre anàlisis d'aigua, de sòls, i vam fer els projectes de clausura dels abocadors.

Recorden que aquella època els abocadors de Catalunya estaven..., tot eren comarques amb abocadors incontrolats, ho deuen recordar. Una de les primeres tasques del Govern, de l'Albert Vilalta com a conseller de Medi Ambient, va ser això: va ser clausurar abocadors i fer depuradores. De depuradores no n'hem fet cap.

Marc Vidal i Pou

De tota manera, si el van condemnar a cinc anys, al gerent, devia ser que alguna cosa devia fer malament.

Pere Pujol Ferrusola

No, jo no dic que no. Ja li he dit que va prendre un mal camí, que no té res a veure amb mi, també li ho dic.

Marc Vidal i Pou

Sí, sí.

Pere Pujol Ferrusola

El que li vull dir és que la meva relació amb el Priorat..., per exemple, van dir: «Sí, vas treballar al Priorat...» Sí, hi vaig treballar i vaig fer aquesta feina, que suposo que el senyor Gutiérrez encara la deu tenir enquadrada; jo no la tinc.

Marc Vidal i Pou

Escolti'm, quina relació té o ha tingut amb l'empresa Labco Diagnostics España, SA? Bàsicament em sembla que està, juntament amb el seu germà Oleguer, en algun moment de la vida...

Pere Pujol Ferrusola

Sí, miri, Labco és una empresa...

Marc Vidal i Pou

A què es dedicava, diguem-ne, eh?, aquesta empresa, perquè...

Pere Pujol Ferrusola

Labco és una empresa multinacional de..., no sé si és francesa o belga, no ho sé, però que és una empresa d'anàlisi clínica, laboratori d'anàlisi clínica.

Marc Vidal i Pou

Li ho pregunto perquè alguna relació deu tenir amb General Lab, no?

Pere Pujol Ferrusola

Van comprar General Lab, sí. No sé si la majoria o una ...

Fitxer 26

...quantitat d'accions que en desconec l'import..., ai, en desconec el percentatge. Jo crec que es va quedar la majoria, sí; la van absorbir.

Marc Vidal i Pou

Més que re perquè –i vostè ho sap– General Lab va créixer exponencialment quan estava vinculada amb el seu pare, amb Jordi Pujol Soley.

Pere Pujol Ferrusola

General Lab?

Marc Vidal i Pou

Sí, General Lab. Diguem-ne, és lleig, per dir-ho d'alguna manera, no? No necessàriament ha de ser...

Pere Pujol Ferrusola

Que creixi una empresa?

Marc Vidal i Pou

No. No, no... És lleig posat en aquest context...

Pere Pujol Ferrusola

Sí, clar...

Marc Vidal i Pou

...que estem parlant, eh?, com ja s'imagina. Vull dir que quan hi ha...

Pere Pujol Ferrusola

No, però seria...

Marc Vidal i Pou

...negocis pel mig, diguem-ne, de vegades tens les sensacions..., els mal pensats, d'ajudes mútues, etcètera, no? Però no ho faré –no ho faré.

Vostè ja ha aclarit...

Pere Pujol Ferrusola

Però ha vist General Lab? L'ha visitat?

Marc Vidal i Pou

No, no l'he visitat, no.

Pere Pujol Ferrusola

Ha vist el seu currículum? És que, clar...

Marc Vidal i Pou

No, no, està clar, no...

Pere Pujol Ferrusola

...vull dir... És una...

Marc Vidal i Pou

Jo només dic que..., es constata que va créixer exponencialment en una determinada època i ja està. No... D'això no el vol acusar ningú, senzillament és constatable, és senzillament... Per això li preguntava quina relació havia tingut vostè amb Labco.

Pere Pujol Ferrusola

Jo no he tingut cap relació amb Labco.

Marc Vidal i Pou

Amb Labco, eh?

Pere Pujol Ferrusola

No.

Marc Vidal i Pou

Cap.

Escolti'm, en el tema d'Entorn, que ja ho ha aclarit força, me podria dir –n'han citat aquí uns quants– quants contractes ha rebut entorn de la Generalitat, d'organismes i empreses públiques o d'altres administracions? perquè, de fet, a mi el que m'ha quedat clar és que el senyor Salvador Milà i el senyor Baltasar es cuidaven més del medi ambient que el senyor Felip Puig i el senyor Recoder, pel que he vist, he?, pels percentatges que m'ha dit. Però a part d'això, quants contractes deu haver rebut...

Pere Pujol Ferrusola

Es cuidaven més d'Entorn, de l'entorn nom.

Marc Vidal i Pou

Entorn cuidava el medi ambient, suposo...

Pere Pujol Ferrusola

Que sí, que sí, és broma. No sé dir-li el nombre exacte de contractes. No, no li sé dir el nombre exacte. Li ho puc recollir. Li ho puc recollir, perquè tot aquest 15 per cent que li he dit, i aquests percentatges que he anat anteriorment desgranant, corresponen a uns contractes, però no els tinc aquí. Li'n puc dir nom i cognom, o una llista de vint-i-cinc, trenta-cinc o dos-cents. L'empresa Entorn treballa amb petites quantitats. Treballa amb molts contractes petits. Nosaltres podem facturar des d'un carnisser –ho dic perquè són casos verídics– que té una queixa acústica d'un veí, i nosaltres anem a fer mesures de soroll al carnisser o al veí, qui sigui el que es queixi, que això val, una visita, cinquanta euros, o cent euros o dos-cents –vull dir, coses petites–, fins a contractes que poden ser més grans. Però mai nosaltres hem contractat grandíssims contractes. Potser els màxims que hem pogut contractar han sigut contractes de..., no ho sé, de 200.000 potser, 300.000 euros. Vull dir que tenim un ventall molt ampli.

El que li vull comentar és que l'empresa Entorn oferta moltes coses, moltes coses, i al final de l'any pot arribar a fer uns cent, cent i escaig contractes, en funció dels anys –vuitanta, cinquanta, fins a cent i escaig contractes. Clar, si d'aquests contractes li traiem aquest 15 per cent, doncs, potser tindrem una ràtio, no? Però jo li puc tenir aquesta informació, vull dir... No li ho puc dir. El que sí que li puc dir és que amb nombre de concursos públics –concursos públics–, les dades que tinc, que són les que tinc en el registre digital de l'empresa, que no ho tinc tot perquè hem fet net... També li podria..., em suposaria molta feina, però tinc el registre des del 2002 ençà. Des del 2002 ençà ens hem presentat a uns quatre-cents concursos, aproximadament –quatre-cents i escaig concursos. I d'aquests concursos, Entorn se n'ha emportat la quantitat de..., que ho tinc per aquí, si ho trobo... Em sembla que eren uns quaranta i escaig. Això vol dir que són, aproximadament, un 10, 11 per cent, potser deu arribar al 12. Però tot ve...,

coincideix un mica amb el pes de la nostra empresa dins de la societat, dins del marc..., dins del sector. Coincideix.

Marc Vidal i Pou

Clar, sap què passa? Que després ve la relació aquella de què ha parlat abans, de quan el seu germà era secretari d'Indústria, no?

Pere Pujol Ferrusola

No res.

Marc Vidal i Pou

Amb la coincidència amb els estudis que va fer d'impacte ambiental, d'obres que tenien l'oposició de determinats col·lectius ecologistes, que vostè ja ha parlat una miqueta del tema... Clar, la sensació després que dona és que la seva empresa acaba de donar com una pàtina respectuosa amb el medi ambient, però que en realitat estaven pendents del negoci dels amics, per dir-ho d'alguna manera. I ara vostè m'ho desmentirà, i espero que ho faci. Perquè, per exemple, un cop autoritzats aquests projectes, en algun cas, de les obres se n'ocupaven empreses constructores, Sumarroca, Teyco o Emte, per exemple? En algun cas?

Pere Pujol Ferrusola

Potser sí.

Marc Vidal i Pou

O li consta que empreses participades pel Grup Sumarroca haguessin obtingut algun cop una concessió per explotar un parc eòlic del qual vostès mateixos haurien fet l'estudi d'impacte ambiental?

Pere Pujol Ferrusola

L'empresa Emte, com a empresa instal·ladora elèctrica, que és la seva base abans de fusionar-se amb Comsa..., l'empresa Emte, una gran especialitat... (*Veus de fons.*) No, no, la seva activitat és instal·lació elèctrica. Per tant, els molins de vent i tota la instal·lació que hi ha dins..., hi ha una gran càrrega d'instal·lació que feia Emte. I tinc constància que sí, que Emte va ser una d'aquestes empreses promotores de parcs eòlics. No sé si amb el nom d'Emte o amb el nom d'alguna cosa, però Emte va ser una empresa promotora. I no el puc enganyar, nosaltres

vam fer algun estudi d'impacte ambiental per a Emte; algun estudi d'impacte ambiental, que no tots, perquè sóc conscient que alguna altra empresa de la meua competència també ha treballat per a ells. Una. Dos: la construcció, l'obra civil, vull dir, d'aquests parcs eòlics..., els feien empreses constructores. Són obres petites per a una grandíssima multinacional. Per tant, interessaven molt, segurament, empreses més locals o més del país. No dubto que certes empreses que vostè ha esmentat hagin treballat en la construcció de parcs eòlics, sí.

Marc Vidal i Pou

Però se n'adona, no?, de la circumstància...

Pere Pujol Ferrusola

No me n'adono, de la circumstància. No, vull dir, és un tema...

Marc Vidal i Pou

És a dir, vostè des d'Entorn...

Pere Pujol Ferrusola

No, no, no...

Marc Vidal i Pou

...accionariat Sumarroca, fa un estudi d'impacte ambiental que autoritza el seu germà i que acaba parant en una empresa del senyor Sumarroca. Home, no me dirà que com a mínim estèticament és força lleig, diguem-ne...

Pere Pujol Ferrusola

Pot fer un relat així, si vostè vol, però...

Marc Vidal i Pou

Però això és, ha passat; no en tots els casos, però ha passat en alguns casos. I, per tant...

Pere Pujol Ferrusola

Però una empresa... Bé... Sí, és un relat.

Marc Vidal i Pou

Clar, vull dir... A veure, això ha existit. Jo no poso en qüestió el que ha fet Entorn. Jo crec que Entorn, pel que vostè ha explicat...

Pere Pujol Ferrusola

Entorn ha fet molt bona feina...

Marc Vidal i Pou

...ha fet una molt bona feina...

Pere Pujol Ferrusola

...pot parlar amb el conseller Milà i amb el conseller Baltasar. Però millor, més que amb ells hauria de parlar amb els seus tècnics, amb els seus directors generals...

Marc Vidal i Pou

Clar, però és que jo no li parlo..

Pere Pujol Ferrusola

...i esbrinar si han fet...

Marc Vidal i Pou

...d'energia eòlica.

Pere Pujol Ferrusola

Eh?

Marc Vidal i Pou

Jo no li parlo d'energia eòlica, que jo crec que ha fet molt bona feina, Entorn. El que ens interessa aclarir és si hi ha tractes de favor o si hi ha tràfic d'influències. Jo parlo d'això, és clar. M'entén? I per això li situo aquests casos, que són..., bé, poden ser curiosos si més no, però en qualsevol cas no em negarà que estèticament són lletjos. Torna a ser la relació del que parlàvem amb sa germana, de l'ètica i l'estètica. Evidentment, jurídicament pot ser perfectament legal, però en qualsevol cas dóna peu a sospitar que hi pugui haver tràfic d'influències. I que els tràfics d'influències aquests sospitosos són els que al llarg dels anys, en aquestes i altres empreses, poden haver acabat normalitzant...

Pere Pujol Ferrusola

Jo arran d'això li podria fer un relat una mica, potser, genèric.

Marc Vidal i Pou

Sí.

Pere Pujol Ferrusola

Li puc explicar, si cal, si l'empresa Emte es mereixia tenir parcs eòlics. No ho sé. Com he explicat abans, si va iniciar un procediment d'aconseguir d'ocupar, per dir-ho d'alguna forma, territoris on feia vent, de fer les mesures de vent, etcètera, i poder accedir a certs territoris per fer el desenvolupament eòlic, doncs, és lògic que pugui fer un parc eòlic. Sí? Es digui Emte o es digui Acciona. Acciona n'ha fet molts, també, per cert. Sí? O Iberdrola. Iberdrola va ser un dels que va fer moltes promocions. Per tant, és lògic i és lícit que aquesta empresa pugui després desenvolupar el parc eòlic. Si el promou Emte com a empresa instal·ladora, és lògic que el construeixi ella –és lògic. Però, bé... No el donarà a construir a Foment, per dir alguna cosa, no?, diria jo.

A partir d'aquí, si tots els estudis, les viabilitats i tal són correctes, és lògic que el secretari..., que no sé si donava ell el permís, però que el conseller corresponent doni el permís també és raonable, no? Aquesta és una altra lectura que no pot fer...

Marc Vidal i Pou

Sí, sí, evidentment.

Pere Pujol Ferrusola

...i també és correcta.

Marc Vidal i Pou

També pot ser-ho, sí, sí; són les dues lectures, és clar.

Pere Pujol Ferrusola

El fet és que els parcs eòlics estan funcionant, que tenim energia renovable...

Marc Vidal i Pou

Sí, lamentablement, cada vegada pitjor, a causa d'una llei estatal...

Pere Pujol Ferrusola

...No suficient, però no depèn de tot això, sinó que depèn d'altres circumstàncies...

Marc Vidal i Pou

Efectivament.

Pere Pujol Ferrusola

...que va intentar desenvolupar certa tecnologia catalana; que per mala sort –vostè o sap perfectament– no vam aconseguir entre tots plegats empènyer-la prou. Teníem tecnologia catalana.

Marc Vidal i Pou

I tant, i tant...

Pere Pujol Ferrusola

Ecotècnia, que vostè coneix perfectament, era una gran empresa que, per mala sort, potser no es va saber vehicular prou bé, però és una empresa que, mira, és una llàstima que no... Alstom.

Marc Vidal i Pou

Sí, sí, bàsicament perquè hi ha una llei del Govern que no permet les implantacions eòliques...

El president

Senyor Vidal, sis minuts i mig... Sis minuts i mig.

Marc Vidal i Pou

Perdó. Va, no és res, no, no... Escolti, una última pregunta perquè també ho aclareixi. Vostè va aparèixer una vegada en un viatge oficial del seu pare per Amèrica Llatina. Mai es va aclarir què hi feia ni qui va pagar les despeses. Oportunitat d'or per aclarir-nos-ho. Què hi feia vostè allà? Eren negocis de les empreses? Era donar suport al seu pare?

Pere Pujol Ferrusola

Jo no vaig anar a un viatge oficial del meu pare. Punt u. Jo vaig anar a Bolívia, primer, en un viatge que era de feina, juntament amb –juntament, juntament, cadascú es pagava el que era seu– gent de l'Institut Català d'Energia, l'Icaen, que abans ha sortit. Crec recordar que hi havia alguna altra empresa; no moltes. No era un viatge oficial del president Pujol, que és acompanyat per moltes empreses. Però en aquell viatge l'Icaen volia establir, o volia reforçar la seva xarxa de relacions internacionals, que en tenia moltes –que en tenia moltes en aquella època–, i un

dels viatges va ser Bolívia. Per què? Doncs, bé, bàsicament l'objectiu era intentar aconseguir algun contracte i algun projecte del Banc Interamericà de Desenvolupament. No el vam aconseguir –no el vam aconseguir.

Arran d'aquell viatge a Bolívia, ens vam desplaçar..., ja que estàvem a Sud-amèrica, vam aprofitar i vam anar a l'Uruguai –vam anar a l'Uruguai–; que segurament el senyor Mitjà, que era el director de l'Icaen, deuria tenir, potser sí, una presència important en el viatge del president Pujol, que em sembla recordar que era..., era Argentina i Xile, em sembla, però l'Uruguai està al costat i potser sí que es va aprofitar. Jo no vaig anar de viatge oficial amb el president Pujol, i vaig fer un viatge de feina que no va ser fructuós per aconseguir feina.

Nosaltres hem intentat fer una activitat internacional –hem intentat fer una activitat internacional–; en certa forma l'hem feta. Li ho puc relatar, si vol; però si no, ho deixem estar aquí.

Marc Vidal i Pou

Deixem-ho, deixem-ho de moment, sí.

Marc Vidal i Pou

Sí, no?

Marc Vidal i Pou

Gràcies. Bona nit.

El president

Gràcies, senyor Vidal. És el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, en veu de l'Il·lustre...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Diputat José María Espejo.

El president

Senyor diputat...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Gracias, presidente. Gracias también y buenas noches, señor Pujol Ferrusola, por estar contestando preguntas también a estas horas.

Pere Pujol Ferrusola

Això vostès, jo no estic cansat.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Mejor, mejor. Señor Pujol, ya nos ha explicado que usted ahora mismo trabaja en la empresa Entorn –desde hace muchos años, además. Ahora mismo, cuál es su función concreta dentro de Entorn. Aparte de ser accionista, ¿qué cargo tiene?

Pere Pujol Ferrusola

A Entorn estic a la direcció; compartida amb un dels socis d'entorn, que és aquest enginyer suec que he dit al començament. Per tant, compartim una direcció, es una direcció bicèfala. Un potser té una part més tècnica, l'altra part... Però, en definitiva, tots dos fem el mateix: comercial tècnic i financer..., bé «financer», i gestió del despatx. Potser jo m'encarrego més del despatx, del personal. Però és una funció tècnica i comercial; totes dues, sí.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Es decir, se puede decir que usted ahora mismo es el director general o..., no sé cómo se llama su cargo.

Pere Pujol Ferrusola

Compartit.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Compartido, pero... Bien.

Pere Pujol Ferrusola

Sí.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Y esto es así ¿desde el año 2007, he entendido?

Pere Pujol Ferrusola

Jo crec que sí. Sí. Sí, perquè anteriorment era senzillament assalariat; amb la confiança d'aquest soci, però no era soci.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien. Entonces, antes del año 2007, usted era asalariado, pero ¿qué función tenía dentro de Entorn? Es decir... Porque asalariados, evidentemente, hay de muchos tipos y... Puede haber un asalariado de bajo nivel, asalariado de un nivel más alto, un cuadro medio de una empresa, alguien con cierta responsabilidad, o con mucha responsabilidad, siendo asalariado.

Pere Pujol Ferrusola

Sí. La funció era una funció tècnica i comercial, ho repeteixo, com la que tinc ara, amb un menor grau de decisió; és a dir, realment les coses qui les havia de decidir eren els propietaris de la societat. Repeteixo que des del primer moment, des de l'any 93, aquests socis em van donar la tranquil·litat de poder seguir treballant i de tractar-me quasi quasi com de tu a tu. No vaig voler entrar a la societat, esperant que hi haguessin millors moments o que hi hagués una oportunitat, que va ser el 2007.

Fitxer 27

...[per tant,] la meva feina anterior al 2007 també ha sigut la de tècnic comercial amb un grau menor de direcció, potser, diguem-li així.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien, entonces, estaba usted realizando funciones de responsabilidad, si bien no era el máximo directivo de la entidad, como lo es ahora, pero realizaba funciones de responsabilidad. Hago un paréntesis para referir-me, porque usted entiendo que no va a contestar, y tampoco insistiré, en el tema famoso de «*la deixa*» i la regularización. Bien, en el momento en que usted efectúa esta regularización por importe de 600.000 euros si usted no va a contestarme ni va explicar aquí porque dice que esta esto colgado a internet, que cierto es que está colgado a internet, aunque a nosotros nos gustaría que lo explicase aquí para que constase en el *Diario de Sesiones* de esta comisión, pues, nosotros solo podemos afirmar, como ya ha hecho algún otro diputado, que respecto a este dinero usted reconoce que ha defraudado a hacienda y que esto es un dinero con el que usted ha cometido una ilegalidad. Si usted no lo explica aquí esta es la conclusión que yo tengo que sacar. Le doy la oportunidad, por mi parte, de si quiere hacer alguna aclaración, pero...

Pere Pujol Ferrusola

Bé, és obvi que durant una època s'ha defraudat hisenda, és una definició, no?, tenir els diners fora, però jo els he regularitzat, ha arribat un punt que això s'ha regularitzat, més encara, això no és excusa de res, però el cost d'aquesta regularització és monumental, és brutal, vull dir, potser sí que hauríem hagut d'anar a l'amnistia, potser sí, ja no hi entro, això està explicat també a la compareixença, però és tal animalada aquesta regularització que, bé, però et donen l'opció de regularitzar fora... És a dir, nosaltres hem regularitzat sense cap tipus de pressió del Ministeri Fiscal, nosaltres hem regularitzat per decisió pròpia, aquí ningú ens ha dit «regularitzi», nosaltres hem anat allà, hem regularitzat, hem pagat ja entre el 40 i el 50 per cent del capital regularitzat, que no és poc. És a dir, qui va a una amnistia és un 10, però qui va a una regularització, que hi ha hagut algun cas a Espanya que s'ha fet, que ha regularitzat com nosaltres, és a dir, fora d'un termini, fora d'una amnistia, ha regularitzat pagant un 10 i ningú ha dit res, estem parlant de *molts* milions, suposo que ja saben de qui parlo, d'una família espanyola molt famosa i que ningú ha di res, pagant, doncs, una quantitat molt important però que respecte a la totalitat era un 10 per cent només. Nosaltres hem regularitzat en un 40 i pico per cent, més la sanció –la sanció– que vindrà.

Per tant, a nosaltres, i aquí em permeto enllaçar una mica amb les paraules de la meva mare, si em permeten, amb relació a la compareixença seva aquí, que jo penso que van ser unes paraules poc afortunades, poc afortunades en el sentit que, bé, és obvi que jo no estic amb una mà davant i una altra al darrere i que no tinc ni cinc segurament és del tot cert, no?, no sé si tinc cinc, vint-i-cinc, el que està clar és que potser tindrè menys cinc a partir d'ara, potser sí, no?, i que per aquí va l'orientació de les frases de la meva mare. La meva mare han d'entendre que...Jo tinc cinquanta anys, acabats de fer, estic en primera línia professional, estic actiu, molt actiu professionalment, discuteixo, negoció, tracto, etcètera, per tant, puc ser més o menys àgil, però a mi aquesta situació em resulta una mica incòmode, no estic avesat a parlar amb set o catorze persones com vostès representant el meu país, altament preparades, qualificades, i que posen en dubte la meva activitat professional, a això no hi estic acostumat, d'acord? Doncs imaginin-se jo, que no estic acostumat, imagini la meva mare, no?, amb vuitanta anys, fora del circuit professional des de fa molts anys, fora del circuit polític des de fa molts anys i,

repeteixo, amb vuitanta anys i que, per tant, amb preguntes insistents com les seves, molt ben pensades, molt ben formulades i molt ben preparades, doncs, és normal que una persona d'aquestes característiques amb vuitanta anys, repeteixo, apartada de la primera línia, pugui dir alguna paraula que no és la correcta i, més, si tenim en compte que la meva mare va més enllà i parla i pensa amb el grup de la família, amb el global de la família.

Què vol dir això? Doncs, que si bé és cert que alguns estan millor que altres econòmicament, hi ha, doncs, algú que no està tan bé, i és algú que pot arribar a tenir una situació professional complicada. És a dir, a mi actualment em pot resultar difícil aconseguir contractes, em pot resultar difícil per la crisi, però per aquesta situació, és complicat –és complicat–, més d'un ja s'ha tirat enrere en coses que són absurdes, no? Per tant, la meva mare diu aquestes frases en aquest context, que jo és el que volia aclarir avui, d'acord? Per tant, potser la frase de «no tenim ni cinc» no és correcta i és «no tindrem ni cinc», és un temps verbal, no?

Bé, dit això, no sé si li he respost abans...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bueno sí, me ha explicado las consecuencias financieras que para usted ha tenido la regularización, que yo las entiendo y demás, pero no quita que me reafirme en la afirmación.

Pere Pujol Ferrusola

La defraudació d'hisenda, doncs, s'ha produït, però de cara a hisenda segurament el resultat és molt beneficiós en aquesta situació que en una altra, però, bé... Perquè sàpiga vostè que no hem regularitzat, hem regularitzat i hem pagat els impostos del total, no dels rendiments.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí, sí, entiendo cómo funciona la regularización.

Pere Pujol Ferrusola

Bé, no, perquè hi ha gent que no funciona així, eh?

José María Espejo-Saavedra Conesa

En cualquier caso, a mi cualquier regularización de un fraude me parece mal.

Pere Pujol Ferrusola

Sí, sí, d'acord.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Se lo tengo que decir así. Me parece mal que se haya producido el fraude.

Pere Pujol Ferrusola

D'acord.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien, pasando a otra cuestión, o volviendo de nuevo a la cuestión de Entorn, yo le quería preguntar si es usted consciente de que al menos en los años 2002 y 2003 la empresa de la que usted, bueno, tenía esta responsabilidad directiva, aunque de modo asalariado, realizó todos los informes medioambientales de Parques Eólicos de Cataluña en esos años, junto con Codema, que era una accionista de Entorn.

Pere Pujol Ferrusola

Que jo sàpiga aquesta informació no és correcta, tots els informes ambientals...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí, los estudios ambientales para Parques Eólicos en 2002 y 2003 los hacían solo dos empresas, que eran Codema i Entorn, y así fue afirmado por la propia *conselleria* a petición de informes de la Fiscalía en su día.

Pere Pujol Ferrusola

No, no tinc aquesta informació, ja ho consultaré, però jo tinc constància que altres empreses de la meva competència han treballat. I quants informes diu que són?

José María Espejo-Saavedra Conesa

Cincuenta.

Pere Pujol Ferrusola

No, no...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Más de cincuenta dice aquí.

Pere Pujol Ferrusola

No és correcte això.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien, yo se lo digo porque es una información periodística que además aquí hace referencia a que, como en su día genero cierta polémica, el director general de Medio Rural, Ramón Luque, comentó a este diario, que es *El País*, en su día, que en el futuro no se repetirán estas situaciones y que la voluntad de Gobierno catalán es que la realización de informes se abra a todas las empresas del mercado y se haga con absoluta...»

Pere Pujol Ferrusola

Però si es va obrir, es va obrir a totes les empreses del mercat.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Lo que quiero decir es que con esta afirmación *sensu contrario* está afirmando el señor Luque que durante estos dos años estas dos empresas realizaron, como dice este titular de un periódico que, vaya, no es cualquiera...

Pere Pujol Ferrusola

Tots els informe...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Todos los informes de [#] Parques Eólicos.

Pere Pujol Ferrusola

No, no em consta que haguéssim fet tots els informes ambientals, ni molt menys cinquanta, i el que sí que em consta és que altres empreses han fet informes ambientals, no sé si el 2002, el 2003, el 2001, no ho sé.

José María Espejo-Saavedra Conesa

En cualquier caso, aquí dice 2002 y 2003..

Pere Pujol Ferrusola

Són molts informes en dos anys.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Ya. No tengo más información, aunque esta, se lo tengo que decir, pero vaya, me parece una información que hable porque hace referencia a fuentes como es la Fiscalía y, en cualquier caso, pues tenemos que documentarnos también de esta manera. De todos modos –de todos modos– otra vez las preguntas que yo le quería hacer es ¿a cuánto asciende los contratos que han negociado por el procedimiento de sin publicidad? Porque, claro, usted sabe que por debajo de determinadas cantidades si usted ha comentado que...

Pere Pujol Ferrusola

Tinc aquí, no els contractes sinó la Llei de contractes de l'Estat.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien.

Pere Pujol Ferrusola

I es diu, contractes menors...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Eso es, contacto que no se negocian en procedimiento de concurso y publicidad sin que se adjudiquen... Vaya lo que vulgarmente se llama «a dedo».

Pere Pujol Ferrusola

Sí, «a dedo» «a dedo», no, «a dedo» yo no. (*Veus de fons.*) Sí? Ah!, exacte.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí, hay un procedimiento, pero quiero decir que tienen menos garantías de competencia y concurrencia que el otro.

Pere Pujol Ferrusola

Es diu contractes harmonitzats alguns, que són els famosos concursos, publicitat, etcètera; el següent paquet es diu procediments negociats amb o sense publicitat, això ho decideix l'administració, fer-ho d'una forma o d'una altra. Tots aquests tenen uns plecs de condicions, tècnics, i també administratius en els negociats, no és tan fàcil com dir «tu fas això», no és així. És a dir, una feina concreta que l'administració ha de fer per valor de, en el nostre cas d'un servei de fins a seixanta mil euros, en el cas d'una obra entre dos-cents i 1 milió, i en el cas d'un subministrament inferior a cent mil euros, entre seixanta i cent mil euros, tenen els

seus plecs de condicions. I aleshores l'administració el que fa és buscar unes empreses que saben que poden fer allò per l'experiència, pel currículum, perquè ja hi ha treballat anteriorment, per sigui com sigui, i escullen una sèrie d'empreses que és un mínim de tres, segurament, o no ho sé si són tres, però menys de tres crec que no, però poden ser moltes més, i aleshores els demana oferta i que compleixin un plec de condicions, de forma que s'adjudica per una oferta tècnica i per un preu. Òbviament, l'administració sap que aquells tres, vint-i-cinc que han convidat han de complir capacitat tècnica suficient per fer aquests contractes, eh? D'aquests n'hi ha, nosaltres treballem en això, alguns contractes, treballem en concursos públics perquè és el marc jurídic que a nosaltres ens empara.

I després tenim el que es diu els contractes menors, els contractes menors són contractes inferior a divuit mil euros, em sembla recordar, o sinó ho posa aquí, el que passa que a vegades els contractes aquests són molt menors de divuit mil euros, poden ser de mil euros. I és així, i són contractes que l'administració per la petitesa del contracte, ja sigui obra, subministrament o servei i per la urgència, ho fa d'una forma més àgil, no vol perdre el temps per la petitesa del contracte en fer uns procediments llargs, complicats, d'un plec de condicions que suposa el plec, que suposa fer la licitació d'un mes com a mínim, fer la presentació d'ofertes, analitzar ofertes i tal per contractes que són molt –molt– petits, d'acord, i això funciona així.

Divuit mil, euros, bé, es podria viure de molts contractes de divuit mil euros, es podria viure, es podria viure bé, amb molts, molts contractes de divuit mil euros, però això no funciona així, li estic explicant que hi ha molts contractes, potser són de mil euros, de dos mil, de tres mil... Funciona així, no he fet jo la llei. I tinc constància que realment les administracions, doncs, sí, fan això, totes les administracions: els nou-cents ajuntaments, els quaranta consells comarcals, les quatre diputacions, les empreses públiques de l'administració potser ja no tant, però sí que els departaments, tinc constància, no vol dir que hagi treballat amb tots, el que vull dir és que això funciona així per nosaltres i per totes les empreses que treballen amb l'administració el que subministra taules o que subministra això o que fa hores.

Em pregunta quants contractes he fet? No els tinc aquí, ho haig de recollir.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Más que cuántos contratos ha hecho...

Pere Pujol Ferrusola

L'import.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí, a mí lo que me interesaría saber es, y esto es una pregunta que quizás – quizás– me la pueda responder ahora, ¿el informe de un parque eólico, el precio orientativo se puede decir o no?

Pere Pujol Ferrusola

No, l'informe d'un parc eòloc és privat.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bueno, ya, me refiero el precio que puede costar la...

Pere Pujol Ferrusola

Però o té res a veure amb els contractes menors. Vostè em preguntava per contractes menors.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Del proyecto, entiendo yo.

Pere Pujol Ferrusola

No, vostè em preguntava pels contractes menors que són de l'administració, les empreses privades funcionen amb un altre règim, poden fer licitacions, poden fer concursos, poden fer, és a dir, Endesa fa concursos, Iberdrola fa concursos, aquestes multinacionals, Gas Natural fa concursos, fa uns procediments molt semblants als de l'administració, però potser un promotor de parcs eòlics no fa un concurs, i, senzillament, el que fa és demanar ofertes, d'acord?

Quin valor pot tenir? Doncs un valor...

José María Espejo-Saavedra Conesa

A eso me refiero.

Pere Pujol Ferrusola

Doncs, un estudi d'impacte ambiental, un estudi d'impacte ambiental.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Exacto.

Pere Pujol Ferrusola

Pot tenir un valor, ha anat evolucionant molt, però pot tenir un valor des de sis mil euros fins a trenta mil euros, per dir un gran marge, eh? Estem parlant d'un gran ventall, però no són, estarien dins els menors si fos administració, però, repeteixo, és privat, es regeixen amb un altre ordre de coses. Si?

José María Espejo-Saavedra Conesa

Y no se han hecho para la administración?

Pere Pujol Ferrusola

No, no, per l'administració, em sembla que ho he respost aquí, no s'han fet estudis d'impacte ambiental de parcs eòlics, no s'han fet, això es fa pels privats, pels promotors de parcs, per l'administració es...

Fitxer 28

...fer evolució ambiental, estratègica, del pla director de parcs eòlics que li he comentat abans. Un contracte amb l'ICAEN, dividit en dues fases: fase preliminar, fase definitiva. Cinquanta set mil euros total, procediment negociat. Ho he comentat abans. L'Administració va convidar una sèrie d'empreses, que no recordo quines són, per fer aquesta avaluació ambiental estratègica, i requeria d'empreses que sabessin fer aquest tipus de feina, nosaltres érem una; un. Dos, un termini molt, molt urgent –molt, molt urgent– vam haver de posar molta gent a treballar en això, molt urgent, perquè anàvem una mica amb un problema de tramitació que no s'havia fet anteriorment. I tres, un tema de preu cabdal, és a dir, sense el preu més baix, no t'ho quedaves.

El president

Si vol fer alguna pregunta més? Se li ha acabat el temps ja, però bé...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Muy bien. No, la última. Claro, esto lo hicieron ustedes, ya se ha dicho aquí, está más que repetido, mientras su hermano era secretario general de Industria, y su

padre presidente de la Generalitat, ¿no? Entonces, sinceramente, yo la única pregunta que le quiero realizar es, más allá de la corrección desde el punto de vista estrictamente jurídico de esto, si a usted le parece...

Pere Pujol Ferrusola

Els informes aquests són del 2012.

José María Espejo-Saavedra Conesa

No, pero yo me estoy refiriendo a toda la actividad de...

Pere Pujol Ferrusola

No, aquests informes que diu... El meu germà, l'Oriol, era secretari al 2012? No ho recordo.

José María Espejo-Saavedra Conesa

No. No, no, pero yo me estoy refiriendo a los cincuenta informes entre el 2002 y el 2003.

Pere Pujol Ferrusola

No, no, però aquests dos que li he dit, aquest informe de l'ICAEN, aquest informe de l'ICAEN, de l'avaluació estratègica del Pla de parcs, és del 2012.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Pero yo ahora no me estaba refiriendo a eso. Quizá me he explicado mal –quizá me he explicado mal.

Pere Pujol Ferrusola

Ah, no, però aquesta és la feina... L'ICAEN..., clar, l'ICAEN... És del 2012, potser...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Yo me estoy refiriendo a aquellos que le he enseñado antes, los estudios ambientales para parques eólicos...

Pere Pujol Ferrusola

Privado.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bueno, aquí no lo dice así, eh?

Pere Pujol Ferrusola

Sí, claro.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Si quiere luego se lo enseño.

Pere Pujol Ferrusola

Los estudios ambientales que hizo, la totalidad de los estudios que hizo entre 2002 y 2004, 2002 y 2003... només els va fer una empresa. O sigui, els estudis ambientals per les empreses privades. L'Administració no contracta estudis d'impacte ambiental per parts èolics.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Esto no es a lo que se refiere esta información. En cualquier caso, si usted lo dice así, lo deberemos contrastar, pero esto es lo que dice aquí.

Pere Pujol Ferrusola

No, l'Administració no contracta estudis d'impacte ambiental, a no ser que els faci ella.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bueno, a ver, le vuelvo a..., porque creo que no ha quedado claro. El director general de Medio Natural, que creo que es un director general de la Administración de la Generalitat...

Pere Pujol Ferrusola

Ramon Luque.

José María Espejo-Saavedra Conesa

...Ramon Luque, comentó ayer a este diario, estamos hablando de 23 de abril de 2004, que en el futuro no se repetirán estas situaciones, y que la voluntad del Gobierno catalán, es decir, de la Administración, es que la realización de informes se abra a todas las empresas del mercado y se haga con absoluta transparencia. Es decir, se está refiriendo, evidentemente, a... Bueno, pues si no...

Pere Pujol Ferrusola

No, no.

José María Espejo-Saavedra Conesa

No sé si es que está... No sé, en fin, estará mal escrito, pero esto es lo que dice. Y son declaraciones hechas por Ramon Luque. En fin.

Pere Pujol Ferrusola

Està mal escrit. Està mal explicat –està mal explicat. Algú d'aquí potser sap més que jo d'això, però està mal explicat. Les avaluacions ambientals les fa un promotor, ja sigui d'un parc eòlic, d'un port esportiu, d'un camp de golf. Estic posant símilis. No els fa l'Administració. El promotor redacta un projecte i un estudi d'impacte ambiental, i l'entrega a l'Administració competent, que és la de Medi Ambient. I l'Administració avalua l'impacte ambiental, i fa el que es diu «declaració d'impacte ambiental». Agafa l'avaluació ambiental i diu: «Vist l'estudi d'impacte ambiental, redactat pel promotor, desfavorable.» O favorable, el que sigui. El que entenc que volia dir aquest senyor, si creu que això..., que potser hauria de donar pas a altres empreses si consideren que vam fer-ho tot nosaltres, però jo crec que no és així. No va pagar-ho l'Administració tot això, no va contractar-ho l'Administració.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Es que... Perdón. A ver, aquí dice también que su empresa, Entorn, realizó informes que fueron desfavorables. Por lo tanto, no creo que el propio promotor del parque eólico, presente para conseguir la licencia del parque eólico un informe desfavorable.

Pere Pujol Ferrusola

Doncs, miri, això diu molt a favor meu.

José María Espejo-Saavedra Conesa

No, si desde luego, evidentemente, y ésa era la excusa que ponía Convergència defendiéndose de esto, ¿no? «Pero si Entorn ha hecho informes que son desfavorables.»

Pere Pujol Ferrusola

És que jo he fet informes desfavorables.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Pero claro, lo que desmiente también es que esto sea un informe que pide la empresa promotora del parque eólico. En fin que, vaya...

El president

Gracias, señor José María Espejo, muchas gracias.

José María Espejo-Saavedra Conesa

No haré más preguntas ya, porque, en fin, ya ha quedado...

El president

Ho aclarirem en els termes en què s'han intercanviat aquest matís de criteri, juridicolegal he entès, no? No sé si era empresa pública o règim de monopoli, anem a dir-ho així, que era el debat. O sigui, l'acusació era aquesta, eh?, que eren dos. Jo no ho sé, ja ho buscarem.

En tot cas, és el torn de la CUP – Alternativa d'esquerres, en veu de la diputada Isabel Vallet. Bona nit, diputada.

Pere Pujol Ferrusola

Bona nit.

Isabel Vallet Sánchez

Bona nit, president. Moltes gràcies. Bé, he vist una actitud molt semblant respecta a la seva germana i vostè. Em fa la impressió que es posin una mica a la defensiva perquè pensen que estem com posant en judici la feina que vostès fan com a professionals. Llavors, la primera afirmació que li vull dir és que a mi la feina que vostè fa com a professional jo no la vaig a jutjar, perquè entre altres coses, no sé sobre impacte ambiental ni parcs eòlics ni res. El que sí que entenem que és objecte de la comissió és el fet que vostès són fills de qui són, tenen els cognoms que tenen, i estan..., han tingut una determinada relació amb el Govern de la generalitat, i també amb el partit, per cert, de la família que són.

Pere Pujol Ferrusola

No.

Isabel Vallet Sánchez

En tot cas, nosaltres entenem que sí...

Pere Pujol Ferrusola

Jo no. Amb el partit no he tingut cap relació, jo.

Isabel Vallet Sánchez

Dic la seva família.

Pere Pujol Ferrusola

Algú de la família.

Isabel Vallet Sánchez

Ja. Algú que acaba de...

Pere Pujol Ferrusola

Nosaltres no treballem... No som un clan.

Isabel Vallet Sánchez

Això és discutible.

Pere Pujol Ferrusola

No, no, no som un clan. Un clan té una definició, i jo no compleixo aquesta definició.

Isabel Vallet Sánchez

Bé, això és la seva opinió.

Pere Pujol Ferrusola

Si vostès volen fer veure això... Nosaltres no som un clan, som una família ben avinguda, que s'entén, té uns principis i uns valors, una jerarquia si vol, però que en cap cas, des del punt de vista econòmic i financer, hem treballat com a tal. Cadascú s'ha espavilat, i vostè pot veure la gran diferència d'activitat econòmica que hi ha entre uns i uns altres. I és així, i no li estic enganyant, és així.

Isabel Vallet Sánchez

D'acord. Jo afegiria amb un denominador comú, però ja torno al d'allò, que és que en tots els casos –en tots– apareix directament o indirectament la Generalitat, directament o indirectament Convergència i Unió, i directament o indirectament, com ho diríem?, aquests punts de dinamització econòmica que no acabem

d'entendre. En tot cas, la pregunta no anava per aquí, la pregunta anava per dir-li: vostès, durant els anys que decideixen, doncs, formar part d'empreses que liciten en l'Administració, ningú els assessora que aquesta licitació amb l'Administració pot suposar almenys estar imputats per tràfic d'influències o altres delictes vers o contra l'Administració? Ningú els assessora d'això?

Pere Pujol Ferrusola

No. És que no...

Isabel Vallet Sànchez

Era normal.

Pere Pujol Ferrusola

El què és normal? Que no t'assessorin?

Isabel Vallet Sànchez

No. És normal que com a fill del president de la Generalitat tinguis una empresa i licitis en el mateix moment, per exemple, que el teu germà és secretari d'un departament, o en tot cas, en el mateix moment en què el partit que presideix el teu pare ocupa el Govern. Això és normal.

Pere Pujol Ferrusola

A veure, jo he intentat fer una reflexió per veure si realment jo podria dedicar-me a una altra cosa. Podria haver sigut polític, diputat, com vostè, potser sí, però no sé si hauria estat ben vist que jo fos diputat. El meu germà des del primer dia ha tingut la proa posada, vostès ho saben perfectament.

Com a enginyer agrònom, bé, hi he estat reflexionant: «Potser sí que jo això... Potser sí que això que faig no està bé, pel que diuen tots aquests senyors tan intel·ligents, potser sí.» Però digui'm vostè alguna feina a què jo em pugui dedicar a nivell professional, que pugui créixer, que pugui expressar la meua professionalitat, que no tingui ni una, ni mitja, zero relació amb l'Administració, eh? No, no, que el risc sigui mínim, que no existeixi risc, ja sigui per un permís, ja sigui per una concessió, ja sigui per una subvenció. Imagini's que jo m'hagués dedicat a l'agricultura. L'agricultura viu de les subvencions, que les dona el Departament d'Agricultura, vostè ho sap. Em costa...

Segurament trobaríem alguna feina d'aquestes, sí, segurament trobaríem alguna feina, però també és lícita la que faig, i l'he feta des del punt de vista legal absolutament correctament –absolutament correctament– d'acord? Per tant, trobaríem alguna feina. Sí, sí, home. Li estic parlant d'un enginyer agrònom, eh? O d'un arquitecte, com és la meva germana. Una arquitecta, miri, la meva germana, que encara és més flagrant l'activitat i relació que té amb l'obra pública, o amb l'obra civil. En aquest país, qui ha fet obra pública, qui ha fet obra civil, edificació, és l'Administració, d'acord?

Bé, doncs, per què no hi pots treballar, si ho fas correctament, si ho fas legalment, si compleixes la Llei de contractes de l'Estat? Sona lleig? Bé, no ho sé, potser sí que sona lleig, però no és incorrecte. Per tant, difícilment...

Jo sí que he trobat una feina que em pot servir, que és la de capellà, podria fer la feina de capellà... Però és que digui'm vostè alguna que jo pugui realitzar.

Isabel Vallet Sànchez

Bé, jo crec que hi han moltes. En tot cas, no entraré a fer un llistat sobre quines feines i quines no, el que sí que en tot cas val molt més enllà de l'estètic. Per a mi, no és que sigui lleig o maco, per a mi crec que, sincerament, i vostè ho sap, perquè sap la Llei de contractes, en tot cas té certes aproximacions sobre el tema, molt més que molta gent que ha comparegut per aquí, en tot cas sap que estar a determinats llocs t'ofereix una informació sobre els plecs, per exemple, i sobre les licitacions –un moment, que encara no he acabat– que altres no tenen. I en tot cas, en aquest sentit, doncs, és per això que els parlem, és per això que entenem que hi ha hagut una actuació, si vol, com a clan.

La pregunta en tot cas serà: vostè diu, 15 per cent de percentatge de concursos...

Pere Pujol Ferrusola

Facturació.

Isabel Vallet Sànchez

De facturació a la Generalitat.

Pere Pujol Ferrusola

A la Generalitat.

Isabel Vallet Sánchez

I 27 per cent a altres administracions.

Pere Pujol Ferrusola

No, no és exactament així. S'ha d'anar afegint a això. És a dir, 15 per cent Generalitat. Si afegim Generalitat entesa com a Generalitat purament, departaments, inclosos GISA –GISA, sap, eh?, el que ara és Infraestructures– RECSA –ho coneix?– Generalitat, amb aquestes empreses que són, eren les grans contractadores –eren, perquè ja no ho són– 15 per cent. No ho són perquè no hi ha pressupost vull dir. Quinze per cent.

Anem més enllà. L'Administració és alguna cosa més que això, afegint-hi les diputacions, i els ajuntaments i tal, que jo he pogut contractar, ens anem al 22 per cent. Afegim-li els ministeris espanyols, afegim-li la Unió Europea, que és Administració. Ens anem al 27 per cent total. No és que...

Isabel Vallet Sánchez

Dins d'aquest 27 per cent, estan comptats els casos d'adjudicacions a altres empreses constructores, per exemple, que necessiten l'estudi d'impacte ambiental per tirar endavant les seves obres, i que poden subcontractar, i m'imagino que seria el cas d'una empresa com Entorn, que podria fer una feina que li ha subcontractat una altra empresa? És a dir, en aquest percentatge del 27 per cent, estan incloses totes aquelles factures pagades amb diners de la Generalitat, per dir-ho d'alguna manera, o de les administracions? Sí, sí, és molt simple.

Pere Pujol Ferrusola

No.

Isabel Vallet Sánchez

Sí. No està inclòs, eh?

Pere Pujol Ferrusola

No està inclòs, però la pregunta no és correcta, perquè això no és cert, el que diu. Un parc eòlic el paga al 100 per cent –al 100 per cent– una empresa privada.

Isabel Vallet Sánchez

Jo no he parlat de parc eòlic, he parlat d'un estudi d'impacte ambiental que pot ser per a qualsevol obra que faci l'Administració.

Pere Pujol Ferrusola

Sí, sí, vostè s'està referint a un estudi d'impacte ambiental que el projecte l'ha fet una enginyeria...

Isabel Vallet Sànchez

No.

Pere Pujol Ferrusola

...i jo he treballat per a l'enginyeria, per exemple.

Isabel Vallet Sànchez

No, jo m'estic referint...

Pere Pujol Ferrusola

Això no està dins del 27 per cent. Jo després, a les constructores... Puc treballar per a les constructores, evidentment que puc treballar per a les constructores, i hi treballo a diferents nivells. Però és que treballo aquí i treballo a Texas. Nosaltres estem treballant a Virginia i a Texas, i hem treballat a Guatemala, i hem treballat a Xile, i hem treballat a Turquia. És a dir, nosaltres treballem a tot arreu per a les constructores, i els oferim uns serveis que necessiten. I que pel fet de contractar a Entorn no canvia res, ja li ho dic jo. Pel fet de contractar Entorn, no canvia que se li adjudiqui una cosa a una constructora o no, pel que l'estudi d'impacte ambiental l'hàgim fet nosaltres.

Isabel Vallet Sànchez

No, no, si no ho deia per si Entorn era decisiva o no, ho deia en el sentit que quan xifrem què s'ha emportat Entorn de les administracions públiques, entenc que aquestes quantitats, que són indirectes però que vénen de les administracions públiques, haurien de ser-ne part. Ho dic d'una altra manera. Vostè ha parlat del senyor Sumarroca.

Pere Pujol Ferrusola

Sí.

Isabel Vallet Sànchez

D'acord? El senyor Sumarroca també ha parlat de les empreses que té. Entre altres coses, deu saber que del...

Fitxer 29

#82] al 2003 va ingressar de la Generalitat, majoritàriament, al voltant de 300 milions d'euros en adjudicacions. Només dels oberts; és a dir, només els publicats al DOGC –o els negociats amb publicitat. Dels negociats sense publicitat i dels menors no hi ha xifres. Del 2012 al 2014 van ser quaranta-tres contractes d'obra, tots negociats sense publicitat –ai, la meitat perdó, negociats sense publicitat–, al voltant de 25 milions d'euros.

En concret –la pregunta és concreta, eh?–, de tot aquest paquet d'obra de les empreses del senyor Sumarroca, Entorn ha fet estudis d'impacte ambiental?

Pere Pujol Ferrusola

Li ho puc mirar, però, concretament –i és una queixa que tinc–, amb el senyor Sumarroca hi he treballat molt poc, per a aquestes empreses. Ho dic seriosament. S'està referint potser a EMTE, no?

Isabel Vallet Sànchez

A TEYCO...

Pere Pujol Ferrusola

A TEYCO jo hi he treballat poquíssim. És una queixa que tinc. Seriosament. Hi he treballat molt poc. No hi entro; no entro en si ha estat ben contractat. No ho sé. Vull dir, els 300 milions estan allà, són concursos, no? No ho sé. Ho desconec.

Isabel Vallet Sànchez

Però entén per què li ho estic preguntant o no?

Pere Pujol Ferrusola

Sí, sí, sí.

Isabel Vallet Sànchez

Ah, és que igual no m'estic explicant bé.

Pere Pujol Ferrusola

No, no, s'explica bé, i ho està preguntant bé, però jo haig de diferenciar entre públic i privat –públic i privat–, el públic és clar el que és públic, i el privat penso que és clar. Que indirectament aquella obra no-sé-quant i tal i la fa l'Administració. Bé, doncs, jo vaig a buscar a on sigui els privats, i els privats no s'estan per tonteries, i és tema de preu –tema de preu, tema de preu–, i qualitat. Però realment no...

Isabel Vallet Sànchez

Quan aquí està dient allò públic és públic i allò privat, privat, una obra pagada amb diners públics és pública, tot i que la subcontractació sigui un negoci privat que acabi tancant amb un privat, dins dels contractes i perquè la Llei de contractes ho permet. Per tant, aquesta línia que vostè diu tan clara, «allò públic és públic i allò privat és privat», tant de bo hagués operat, des del meu punt de vista en tots els negocis que han fet vostès.

En tot cas, i tornant al tema que ens ocupava, que encara no entenc, perquè no ha volgut respondre a les preguntes sobre la deia, quan hi ha la declaració. No sé si ho ha fet com a actes de protesta. Ho ha fet com a acte de protesta...

Pere Pujol Ferrusola

No!

Isabel Vallet Sànchez

...perquè s'ha filtrat la declaració?

Pere Pujol Ferrusola

No. La declaració va molt bé ara per tenir-la, per a vostès va molt bé, perquè realment hi surt tot. No, no és acte de protesta, però és... Vostès entendran. Està tot dit. Si l'han vista, està tot dit el que vostès em puguin preguntar. Sí. O el que jo pugui saber. Està tot dit allà. U. Segon element. Hi ha una peça, encara per..., hi ha una part del procés, que és la del meu germà Jordi. Que ha d'anar a fer unes declaracions el dia 26. I també forma part d'això, no?, això, que jo no pugui explicar massa més, doncs també forma part d'això. Però, sincerament, repeteixo que jo... Escolta: una jutgessa, molt ben preparada, amb ganes d'esbrinar la veritat de les coses, com ha de ser, i com estic explicant aquí. Un fiscal, un advocat de l'Estat

realment dur. No tant com això, però dur. Seriosament. Vull dir, està tot explicat allà. No li puc dir res més.

Isabel Vallet Sànchez

Ni les operacions que ha fet vostè?

Pere Pujol Ferrusola

Amb els diners d'Andorra?

Isabel Vallet Sànchez

Per exemple. Ha dit que havia sostret...

Pere Pujol Ferrusola

Sí, home...

Isabel Vallet Sànchez

...algunes quantitats?

Pere Pujol Ferrusola

No, vull dir, miri, ja... Operacions no n'he fet. Conceptualment, la deixa és per al que es va dissenyar a l'inici. L'avi la deixa perquè... Ja s'ha explicat tot això, i el meu germà Jordi va explicar-ho, crec que molt bé el final de la seva compareixença. Però, una cosa que havia de ser intocada, que no havia d'estar tocada mai, segons l'avi, doncs, en un moment donat, quan el país agafa estabilitat i decidim entre tots, «és que escolta, això ja no té sentit que no puguem tocar-ho», doncs cadascú ho gestiona com vol. Uns millors, altres pitjors. Jo segurament ho he gestionat molt malament, perquè sembla ser que hem tingut baixes rendibilitats, però sí, faig compres i vendes d'algunes accions. Les faig jo, sí.

Isabel Vallet Sànchez

Per a fer-les anava a Andorra? O les feia des d'aquí o com ho feia?

Pere Pujol Ferrusola

Li contesto aquesta, només, ja. Vaig a Andorra. Sí.

Isabel Vallet Sànchez

Necessàriament acompanyada de, i quantes vegades ha anat a Andorra durant...

Pere Pujol Ferrusola

La famosa pujada de la meva mare, que..., ho repeteixo, la meva mare, amb l'argumentació que he fet abans de la seva edat i tal, doncs, potser sí que se n'ha oblidat, però la meva mare no ha pujat a Andorra. Ella ho va dir –ella ho va dir. Jo vaig pujar una vegada amb ella a esquiar. A esquiar. La famosa esquuada que també diu la meva germana Marta. Però la meva mare va deixar d'esquiar fa molts anys ja. Es va fer mal i va deixar d'esquiar.

El president

Gràcies, senyora Vallet. I senyor Pujol Ferrusola. Finalment, és el darrer torn, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en veu de la il·lustre diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyor Pere Pujol, el nostre grup parlamentari hem dit en moltes ocasions, però també li ho volem fer saber, que des del nostre punt de vista aquesta és una comissió d'investigació parlamentària, i per tant per rendir comptes des d'un punt de vista polític, i mirar de fer allò que sigui necessari per minimitzar, per no dir eliminar tot el que pugui ser l'evasió fiscal, el frau fiscal, així com la corrupció política.

Nosaltres varem votar en contra de la seva compareixença, entenent que vostè no és un polític, i per tant, doncs, no corresponia, per dir-ho d'alguna manera. Ara, és cert que vostè està imputat per evasió fiscal, i en aquest sentit, doncs, posem la presumpció d'innocència com a qualsevol persona, però també, i entenem que vostè té el dret a defensar-se, però també entenem que és en l'àmbit, doncs, dels tribunals que vostè haurà d'explicar-se, podríem dir, i també són aquests qui hauran de dictaminar, i finalment, doncs, qui faran una sentència ferma i decidiran. HI haurà, doncs, en aquest sentit, una sentència. I a ella ens remetrem, no la farem nosaltres, com altres potser la duem a terme.

Però nosaltres, respecte al tema, doncs, de la deixa, sí que voldríem saber si comparteix al cent per cent, doncs, el que va ser el comunicat del 25 de juliol.

Pere Pujol Ferrusola

Sí. El comparteixo, el comunicat del meu pare. I en aquest punt, jo voldria puntualitzar una cosa –una mica com a corol·lari de la meva compareixença aquí–, que és que jo he vingut a explicar la meva activitat professional. I l’hem feta tan bé com hem sabut. És veritat que hi ha la deixa. La deixa s’ha esfumat, segurament, com deia abans. Però bé, bàsicament, el que jo volia explicar és que és un tema que ha sigut molt recurrent, no? Potser no serveix de res, però, els únics beneficiaris de la deixa hem sigut nosaltres, i la meva mare. Ho dic perquè és com voler donar un mort a una persona que sí que potser ha tingut una responsabilitat política en aquest país, com és el meu pare, però que va fer..., penso jo, va actuar correctament –per tant, estic d’acord amb el seu comunicat, va actuar correctament–, i que segurament no tenia massa opcions –no tenia massa opcions– si ho analitzem tot en la seva justa mesura. No tenia massa opcions de fer el que va fer... I que, per tant, jo, senzillament, reafirmar-me en el fet que els beneficiaris de la deixa som nosaltres i la meva mare, i no el meu pare, com ja ha dit més d’una vegada. Per tant, sí, hi estic d’acord, amb el comunicat.

Meritxell Borràs i Solé

Sí. En un altre àmbit de coses. Li han preguntat molt, però nosaltres també voldríem fer-li algunes preguntes. Ha dit que ha fet nombrosos estudis per a parcs eòlics. Voldríem saber si aquests estudis només han estat en el marc de Catalunya, o també han jugat en el marc espanyol, en el conjunt de l’Estat.

Pere Pujol Ferrusola

Bé, nosaltres, en el marc espanyol hem fet alguna cosa. Hem fet... No la puc enganyar, hem fet poca cosa. Hem fet menys del que voldríem. En el marc espanyol estava bastant més desenvolupat que el català. Tenia una... Vam començar tard, a Catalunya vam començar tard, i sembla ser que malament. Perquè el potencial eòlic a Catalunya ha quedat una desaprofitat. Si haguéssim començat abans... El tema és que per a la resta d’Espanya, doncs, el marc o l’energia eòlica està en principi en els llocs on fa vent molt més desenvolupada que aquí. A Navarra està molt més desenvolupada, a Soria està molt més desenvolupada, a les Illes Canàries molt més desenvolupada, a Andalusia també.

Nosaltres vam arribar tard com a consultoria. Estava tot molt dat i beneït, i realment ens va costar, tot i que vam fer algun projecte civil, fet per a Soria i per a Aragó. I

n'hem fet algun altre a Romania. Però bé, això no té gaire importància aquí, suposo, no?

Meritxell Borràs i Solé

De tots els parcs eòlics en funcionament a Catalunya, quants d'ells tenen estudis d'impacte ambiental? Tots?

Pere Pujol Ferrusola

Tots.

Meritxell Borràs i Solé

Tots.

Pere Pujol Ferrusola

N'hi han dos que potser no en tenen, que ho desconec. Els dos primers parcs eòlics de Catalunya són un parc experimental a Garriguella, l'Alt Empordà. Molt petitó. Sí? (*Veus de fons.*) De la Fatarella, Tarragona, n'hi ha un, allà. I després un altre parc eòlic, que és aquell que hi havia al Cap de Creus, recorden, molt petitó, que va quedar fora d'ús. I llavors, quan havien d'ensenyar un parc eòlic en funcionament anaven allà, i feia pena perquè les pales estaven caigudes.

Aquests potser sí que no han tingut l'avaluació ambiental, però tots els altres la llei els obliga a passar per la tramitació d'avaluació ambiental.

Meritxell Borràs i Solé

De tots, per tant, a excepció d'aquests dos, que ha dit que eren un punt experimentals, etcètera...

Pere Pujol Ferrusola

Són d'una altra època.

Meritxell Borràs i Solé

Quants d'ells tenen un estudi fet per l'empresa en la qual vostè treballa? De tots els existents.

Pere Pujol Ferrusola

Bé, segons sembla, són tots. Però jo repassaré els números –jo repassaré els números. Però a mi no me'n consten, tants. Dels que estan funcionant, d'aquests

que he dit abans, dels 44 que estan funcionant, més els 27 que estan en tramitació, més els 22 que estan en tràmit. Perdoneu: 44 funcionament, 27 ja tramitats, i 22 en tràmit, a mi em consta que aproximadament, n'hi ha uns 14 fets per nosaltres. Però hauria de verificar, si són els que estan funcionant, si són els que estan tramitant-se o els que estan tramitats. Ho confirmarem.

Meritxell Borràs i Solé

Doncs, si de cas, ja ens ho farà saber. Respecte als concursos. Vostè ha dit que s'havien presentat a més de 400 concursos, si no ho recordo malament...

Pere Pujol Ferrusola

Aproximadament.

Meritxell Borràs i Solé

...en el marc de l'Administració catalana. Que n'havien guanyat 40, més o menys...

Pere Pujol Ferrusola

Aproximadament, potser són algun més. Potser són 45, 40-45.

Meritxell Borràs i Solé

A l'entorn d'un 10.

Pere Pujol Ferrusola

Una mica més.

Meritxell Borràs i Solé

Un 10 llarg.

Pere Pujol Ferrusola

Una mica més, aproximadament un 12.

Meritxell Borràs i Solé

Un 12 per cent, doncs, de 400 el 12 per cent de concursos guanyats. No sé si això, doncs, es considerarà molt o es considerarà poc. És aquesta xifra. Els pot ubicar en el temps? És a dir, en quins governs?

Pere Pujol Ferrusola

A veure, tinc una llista, però, aquests 400 el problema és que són d'un període curt de temps amb relació al total de l'empresa on treballa. Vol dir que són de l'any..., com he dit quan ho he citat, del 2002 al 2000..., al 2014 o 12. Ara no ho sé. Per tant, ens quedem amb un espai temporal important sense dades. Em costarà feina trobar-ho, en el meu despatx. Però jo ho tenia aquí.

Meritxell Borràs i Solé

No... Disculpi, no sé si casa exactament o no, però nosaltres hem rebut en el Parlament els contractes, no la contractació menor però sí les diferents contractacions en algunes empreses, que s'han sol·licitat, a la Generalitat. S'ha sol·licitat per part d'aquesta comissió, i també s'ha sol·licitat respecte a la seva empresa. D'altres també, però pel que l'afecta a vostè, si nosaltres no ens equivoquem, veient la contractació, doncs, hi insisteixo, perquè no tenim la contractació menor...

Pere Pujol Ferrusola

El tinc aquí, eh? L'he trobat.

Meritxell Borràs i Solé

D'acord. Els contractes han estat superiors, durant els governs tripartits. Vostè ens ha parlat de percentatges, però nosaltres hem fet la suma. Clar, no sabem què factura, la veritat, vostè. Però sí que sabem el que ha contractat amb la Generalitat, perquè això són números que tenim sobre la taula, i per tant podem saber què ha estat contractat en època tripartit i què va ser contractat en època de governs de Convergència i Unió. I nosaltres no ens hem equivocat amb la suma, és superior el que vostè ha facturat en l'època tripartit, que no pas...

Pere Pujol Ferrusola

Absolutament.

Meritxell Borràs i Solé

...en els governs de Convergència i Unió.

Pere Pujol Ferrusola

Això els ho he explicat abans, amb aquesta taula, comparant l'època dels consellers, per posar-los un nom a les èpoques. I així és. No els enganyaré que

això coincideix també..., això va en contra meva, però coincideix també amb l'època de bonança; vull dir, la bonança ha anat pujant, i bé, la va enganxar el conseller Milà i el conseller Baltasar, la bona, no? I allà estem.

Els concursos. Els concursos, des de l'any 2002 al 2014 n'hi han uns 400 aproximadament. D'aquests 400, des del 2004 al 2010, època tripartita... Ai, perdó, dels 400, dels 40 o 45 adjudicats, època del tripartit n'hi han 30. Per tant, en queden 15, que és època anterior. Però, repeteixo que és un període no complet, 2002, 2014, eh?, a falta de... Però sí, realment, l'època del tripartit

Fitxer 30

[del tripartit] ... i és una àmplia...

Meritxell Borràs i Solé

Hi havia més contractació, pel que vostè diu...

Pere Pujol Ferrusola

Eh?

Meritxell Borràs i Solé

Hi havia més contractació, pel que vostè diu, per l'època de bonança econòmica, però entenc...

Pere Pujol Ferrusola

Sí, però, nosaltres, les ràtios són altes, són..., els més alts de la nostra facturació amb l'Administració es produeixen –les ràtios, eh?, els percentatges, no tant en valor absolut sinó en percentatge– a l'època del tripartit.

Meritxell Borràs i Solé

I, per tant, en aquest sentit, vostè entén que hi accedeix d'una forma similar, o inclús més beneficiosa per a vostè, pel que diu, en èpoques del Govern tripartit que no pas...

Pere Pujol Ferrusola

Miri, és feina d'un empresari com nosaltres intentar conèixer els consellers, tots els consellers. És una feina..., és obligatori per a qualsevol empresari conèixer qui són

els decisors, ja sigui d'una empresa pública o d'una empresa privada –és obligatori, és obligatori–, si no, malament aniríem. Conèixer els decisors sobretot per conèixer les polítiques, cap on van les polítiques, ja siguin públiques o privades.

Però, en definitiva, els consellers..., amb qui s'ha d'establir una relació molt estreta –molt estreta–, en el nostre cas és amb els tècnics, diria que inclús per sota dels directors generals. I aquesta és la nostra feina: establir relacions, bones relacions amb els tècnics, per sota de direccions generals o inclús direccions generals, i això ha succeït amb tots els governs, ja siguin del Govern de la Generalitat o ja sigui de la diputació.

Nosaltres amb la Diputació de Barcelona hi hem treballat molt, però hi hem treballat anteriorment. Nosaltres hi hem treballat des de l'any 93, amb la Diputació de Barcelona, i bàsicament hi hem treballat en el món de la gestió de residus. I més recentment, però també en època socialista, hi hem treballat en eficiència energètica, amb els famosos PAES –no sé si saben de què va: són uns plans d'energia sostenible. I, bé, hi hem treballat molt; hi seguim treballant, ara, també, òbviament, perquè els tècnics són els mateixos.

Meritxell Borràs i Solé

Per tant, quan vostè sent que hi ha hagut tracte de favor, què en pensa?

Pere Pujol Ferrusola

Que no. Jo, sincerament, penso que he tingut el mateix tracte que la meua competència.

Meritxell Borràs i Solé

No li volíem preguntar res més.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada Borràs. I gràcies..., primer, disculpes per l'endarreriment, senyor Pere Pujol i Ferrusola...

Pere Pujol Ferrusola

No, no.

El president

...i disculpes, també, per l'hora de sortida...

Pere Pujol Ferrusola

Ho sento, però...

El president

...és tard...

Pere Pujol Ferrusola

...un cop que vinc...

El president

Sí.